

ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.
SKANDINAVISK UFO INFORMATION

21. årg.

MAJ/JUNI 1979

3

Abonnement
1979: kr. 65,-

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstås vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente forskere ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet og Forretningsudvalget**

Forretningsudvalget, der vælges af repræsentantskabet, forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

SUFOI og »UFO-NYT«

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

FORRETNINGSUDVALGET

De med * mærkede repræsentantskabsmedlemmer er tillige indvalgt som medlemmer af forretningsudvalget.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale medlemskontingentet (d.kr. 65,00 for året 1978) til Regnskabskontorets gironr. 9 11 77 25; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet. Adresseændringer etc. bedes hurtigst muligt meddelt til SUFOIs Ekspedition, da denne fremgangsmåde har vist sig at give færrest fejl.

INDEHOLDER bl. a.:

UFO årsag til flyforlis?	87
Kig på himlen	97
Mange rapporter om lysende ildkugle ...	98
Viborg — UFO 1974?	102
Nyt SETI-tilskrift	103
Himmelfænomen over Tenerife	104
Geigertælleren	113
FOTA-orientering	117 og 130
Fly 412 savnes	118
Boganmeldelser	120
Rapport fra GEPAN	125
Italien grebet af UFO-feber	127
Brev fra en astronaut	128
Disse irriterende UFO'er!	132
UFO-Kongres i London	134

REPRÆSENTANTSKABET - UFO-NYT

SUFOIs formand: Fl. Ahrenkiel*, Holmevænget 5, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 92 70.

Ansvarshav. redaktør: Iver O. Kjems*, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 39 46.

Redaktionssekretær: Henrik Pedersen*, La Courvej 14³, 6, 2000 København F.

Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst, tlf. (02) 57 07 36.

EKSPEDITION og REGNSKAB: (giro 9 11 77 25) Skandinavisk UFO Information - SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.

SUFOIs RAPPORTCENTRAL: Ejner Nielsen, Konvalvej 1, 4600 Køge, tlf. (03) 65 57 95.

Projektmedarbejder: Xavier P. Madsen*, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm.

DATAKONSULENT: Per Andersen, Lottesvej 15, st., 8220 Brabrand, tlf. (06) 25 52 56.

FOTA - Forskningsteknisk afdeling: E. Aalberg, Flintemosevej 19, 4731 Brandelev.

SUFOIs EFTERFORSKNINGSAFDELING - Repræsentant for Lolland-Falster:

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested, tlf. (03) 94 11 69.

SUFOIs SKANDINAVIENKONTAKT: Carsten Hedegaard Pedersen*, Fasanvænget 429, 2980 Kokkedal, tlf. (03) 24 32 97.

INFORMATIONSAFDELINGEN: Peter A. Hansen, Erica-parken 12, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFOIs FÖREDRAGSAFDELING: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35a, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOIs ARKIV og UDKLIPSCENTRAL: Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rødovre, tlf. (01) 70 90 86.

Repræsentanter for København: Inge og Hans Voigt, Lyngen 17 B, 2800 Lyngby, tlf. (02) 88 92 32.

Repræsentant for Vestsjælland: Jens Mikkelsen, Brovej 2, Slots Bjergby pr. 4200 Slagelse, tlf. (03) 58 41 74.

SUFOIs ALARMERINGSCENTRAL: **Repræsentant for Midtjylland (8000-området):** Ole J. Knudsen, Vestre Ringgade 208, 5. tv., 8000 Århus C, tlf. (06) 19 88 90.

Repræsentant for Midtjylland (7000-området): Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2. tv., 7000 Fredericia, tlf. (05) 92 00 81.

Repræsentant for Nordjylland: Torben Birkeholm, Absalonsgade 3, st. tv., 9000 Aalborg, tlf. (08) 16 33 19.

Repræsentant for Sønderjylland: Ole Christensen, Hesselødam 32, 6200 Åbenrå, tlf. (04) 62 56 48.

Repræsentanter for Fyn: Jytte Pedersen, Tellerupvej 44, 5591 Gelsted, tlf. (09) 49 15 16. Jens Henrik Glintholm*, Skibhusvej 61 B, 5000 Odense C, tlf. (09) 11 91 58.

SUFOIs DUPLIK: Carsten Jørgensen, Vænget 2, Harrested 4200 Slagelse, tlf. (03) 58 44 15.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N - 5030 Landås, Norge, tlf. (05) 28 01 26. Norsk UFO Center, Rapportcentral, tlf. (05) 28 01 26.

Enhver offentliggørelse af materiale fra UFO-NYT må kun ske efter forudgående skriftlig tilladelse fra redaktionen. SUFOI Reg. nr. 3148/3149.

UFO

årsag til flyforlis?

af Erling Jensen

Som lovet tidligere skal vi redegøre nærmere for begivenheden i oktober 1978, hvor et australsk énmotoret fly forsvandt under mystiske omstændigheder.

Hvordan det blev kendt:

Til at begynde med blev det blot oplyst, at flyet var savnet, og ingen nævnte UFOer. Begivenheden blev tilsyneladende røbet til pressen af kolleger til den forsvundne pilot. De havde hørt konversationen over radioen. Pressen slog kraftigt ned på hændelsen, og den blev omtalt over hele verden. Den 23. og 24. oktober 1978 omtaltes den i flere danske aviser.

Hvad gjorde SUFOI?

Vor Efterforskningsafdeling gik straks i gang med at få verificeret historien. Det har tidligere vist sig, at begivenheder på den anden side af Jorden kan vække furor her, men der vil næsten altid mangle en opfølgning fra Pressens side, hvorfor vi kan blive nødt til at efterforske sagen selv for at få undersøgt, om der er tale om en »and« - eller om der virkelig kunne være kød på sagen. Ole Henningsen fra Efterforskningsafdelingen gik derfor i gang med at undersøge sagen gennem flere forskellige kanaler.

Meget hurtigt fik vi et venligt og omfattende svar fra »Det Australske Transportministerium«. I brevet redegør vicedirektør Ken Williams fra Public Relations Afdelingen for de faktiske begivenheder, samt fremlægger en hypotese. Endvidere hedder det i brevet, at en afskrift af båndoptagelsen med pilotens samtale med flyveledelsen findes vedlagt. Det gjorde den nu ikke, og SUFOI tilskrev Ken Williams og bad om at få denne afskrift fremsendt. Endvidere stillede vi nogle flere spørgsmål, ligesom vi bad om at måtte få en kopi af båndoptagel-

Valentich her vist i sin Air Cadet Corps uniform.

sen med de sidste sekunders transmission, idet der over radioen hørtes en metallisk lyd. Vi ønskede at sammenligne lyden med andre (formodede) UFO-lyde. Til trods for det hurtige og omfattende svar, vi fik første gang, har vi trods flere rykkere ikke kunnet få noget svar på vor anden henvendelse, uvist af hvilken grund. Mu-

Undskyld!

Vi er meget kede af, at UFO-NYT nr. 2 kom så sent ud til vore abonnenter. Den store forsinkelse skyldtes et sammentræf af mange uheldige omstændigheder, som SUFOI for en stor dels vedkommende var helt uden indflydelse på: arbejdsnedlæggelser i forbindelse med overenskomstsituationen, strejker blandt postpersonalet og meget andet. Som et lille »plaster på såret« har vi udvidet dette nummer med hele 8 ekstra sider, idet vi endnu en gang undskylder og siger Dem tak for Deres tålmodighed.

Red.

ligvis skyldes det, at Transportministeriet siden vor første skrivelse er blevet oversvømmet med henvendelser fra hele verden, og derfor har slået bak. Samtidig med ovennævnte tog SU-FOI kontakt med de lokale UFO-organisationer og bad dem fremskaffe os relevante data samt materiale om begivenheden. På basis af vore undersøgelser kan vi fremlægge følgende detaljer, som er en mosaik over alt det væsentlige i vort kildemateriale. Så vidt det er os bekendt, er efterfølgende den mest detaljerede beretning, som til dato er fremkommet over begivenheden.

Piloten og hans kvalifikationer

Frederich Valentich var 20 år gammel og boede i Avondale Heights, som er en forstad til Melbourne. Selv om Valentich var flyveinstruktør i Royal Australian Air Force Training Corps, kan man ikke sige, at han var nogen særlig erfaren pilot, idet han havde mindre end 200 timers flyvning. Han havde privat pilotcertifikat uden restriktioner, men havde ikke instrument flyvningsbevis. I stedet havde han tilladelse til

at flyve natflyvning under V.M.C. forhold, dvs i godt vejr, hvorved han hele tiden kunne have jordsigt. Han havde kun ringe erfaring med natflyvning (15 timer), og den fatale flyvning var hans første natflyvning over vand. Valentich havde haft timer i kunstofflyvning, og trods sine forholdsvis få flyvetimer regnedes han for en kompetent pilot.

Vallentich var vellidt. »Han var altid i godt humør og havde en masse venner«, siger hans forlovede.

Faderen siger: »Siden han var 12, har han ønsket at blive trafikpilot. Han er en positiv dreng, der ikke løber med sludder«.

Valentich's eskadrillechef, R. Grandy, udtalte »at Valentich var fornuftig, og at han ikke var noget sludrehoved. Han blev udvalgt til instruktør, fordi han ikke var noget fjols.«

Flyet

Valentich fløj i en énmotoret, blå- og hvidmalet Cessna 182, indregistreret VH-DSJ og ejet af Southern Air Services, Moorabbin. Før flyvningen tankede Valentich flyet helt op, hvilket gav

ham mulighed for at holde sig i luften i 5 timer, og med en hastighed på ca. 235 km/t betød det maksimalt ca. 1100 km flyvning.

En CE 182 har sine brændstoftanke i vingerne, og der er ingen brændstofpumpe, idet brændstoffet flyder til motoren ved hjælp af tyngdekraften. Det betyder, at flyet ikke kan benyttes til kunstflyvning, men også at det ikke kan flyve med bunden i vejret i mere end nogle få sekunder, før motoren går ud p. gr. af brændstofmangel.

Olien flyder til motoren på samme måde. Flyet var forsynet med en VHF nødradiosender, men man har ikke opfanget nogle signaler fra den, selv om den er beregnet til at fungere, også hvis flyet styrter ned over et vandområde. Endvidere havde flyet en »Floating Section«, dvs. en del af flyet, som ville flyde på vand.

Vejrforholdene

Lørdag den 21. oktober 1978 om aftenen var varm, stille og næsten skyfri. En svag brise blæste fra nordvest. Der var meget naturligt en temperaturinversion, men hvor kraftig og i hvilken højde vides ikke.

Kl. 19 sås Venus 22° 50' over horisonten i retning vest-sydvest. Månen var ikke på himlen, og Solen var gået ned kl. 18.45; tusmørkeperioden endte kl. 19.13.

Flyvningen

Frederich Valentich indleverede en omhyggeligt udarbejdet flyveplan til Briefing kontoret på Moorabbin Lufthavnen.

Målet for flyvningen var King Island flyveplads på øen af samme navn samt returflyvning til Moorabbin ad samme rute, en samlet distance på 2 x 300 km.

Ruten fra Moorabbin til King Island var ikke den direkte kurs. For at flyve den kortest mulige strækning over åbent vand, havde Valentich valgt at flyve langs med kysten til Kap Otway, for derfra at sætte tværs over Bass-Strædet til nordspidsen af King Island, hvorved ruten blev ca. 50 km længere end fugleflugtslinien mellem Moorabbin og King Island.

Flyvningen blev foretaget uden for kontrolleret luftrum, hvorfor den ikke blev fulgt på radar.

Valentich startede kl. 18.19 fra Moorabbin, og kl. 19.00 meddelte han til flyveinformations-

tjenesten i Tullamarine, at han var nået de 175 km til Kap Otway, og at han nu satte kurs mod nordspidsen af King Island.

Den første indikation om noget usædvanligt kom kl. 19.06, hvor Valentich kaldte flyveledelsen spurgte, om de havde noget kendskab til anden flytrafik under 5000 fod (ca. 1550 m) i området. Flyveledelsen svarede, at det havde man ikke.

Valentich: »Der ser ud til at være et stort fly under 5000 fod.«

Kontrollen: »Hvilken type fly?«

Valentich: »Det ved jeg ikke. Det har fire klare lys, som ligner landingslys . . . Flyet har netop passeret over mig, ca. 300 meter over mig.«

Kontrollen: »Kan du bekræfte, at det drejer sig om et stort fly?«

Valentich: »Ja. Med den fart det havde på, - er der noget fly fra flyvevåbnet i nærheden?«

Kontrollen: »Nej. Bekræft, at du ikke kan identificere flyet.«

Valentich: »Det er korrekt.«

kl. 19.08 kalder piloten igen jordkontrollen. »Det kommer nu imod mig fra stik øst. Det ser ud til at have et eller andet for. Det flyver med en fart, som jeg ikke kan bedømme.«

Kontrollen: »Hvad er din højde?«

Valentich: »4500 fod (ca. 1400 m).«

Kontrollen: »Kan du bekræfte, at du ikke kan identificere flyet?«

Valentich: »Ja.«

kl. 19.09 kalder *Valentich* igen: »Det er ikke noget fly, det er . . .

(Afbrudelse i transmissionen).

Kontrollen: »Kan du beskrive luftfartøjet?«

Valentich: »Det flyver forbi nu. Det er aflangt. Jeg kan ikke sige mere . . . Det kommer efter mig nu. Det ser ud til at være stationært. Jeg kredser, og tingesten kredser oven over mig. Det har et grønt lys og en slags metallisk lys på ydersiden.«

Derefter meddelte Valentich, at nu var det forsvundet.

Kontrollen: »Bekræft, at det er forsvundet?«

Valentich: »Det stemmer. Ved I, hvilken type luftfartøj det drejer sig om? Er det militært?«

Kontrollen: »Der er ingen militær-trafik i området.«

Kl. 19.12 kalder *Valentich* atter: »Min motor hoster, ryster og mister omdrejninger.«

Kontrollen: »Hvad agter du at gøre?«

Valentich: »Jeg fortsætter mod King Island. Det

ukendte luftfartøj holder sig nu svævende over mig.«

Kontrollen: »Det er forstået.«

kl. 19.12:28 *Valentich:* (Trykker sendeknappen ned uden at tale. Der høres en flere (18 ?) sekunder lang »metallisk« lyd, hvorefter sendingen ophører.)

Man har ikke fået identificeret den høje, metal-liske lyd, som blev hørt til sidst.

Unavngivne radioeksperter siger, at det var ikke den støj, som fremkommer ved at tabe mikrofonen, eller nogen anden kendt lyd.

Flyveleder Steve Robey kaldte forgæves Valentich, men til dato har man hverken hørt eller set noget til VH-DSJ eller dets pilot.

Eftersøgningen

Så snart radioforbindelsen med flyet forsvandt, blev redningstjenesten adviseret. Da flyet ikke var ankommet til King Island kl. 19.28 som beregnet efter flyveplanen, satte man øjeblikkelig en eftersøgning i gang. Den bestod i første omgang af en natlig eftersøgning i området ud for Kap Otway, men gav intet resultat. Søndag morgen startede et Lockheed Orion-fly fra RAAF's Edinburgh-Base en eftersøgning i området. Hele søndagen og mandagen gennemfløj det et meget stort område af Bass-Strædet uden at finde flyet eller at høre noget til flyets nødsender.

Om søndagen havde flyet observeret en olieplet ca. 30 km nord for King Island, og løjtnant Bill Stigson fra flyet meldte, at man havde nedkastet en markeringsbøje på stedet. En båd blev sendt ud fra Warrnambool for at tage prøver af olien. Prøverne viste, at olien ikke stammede fra noget fly, men var rå-olie udslip fra et tankskib. Senere rapporterede Orion-flyet, at man havde set formodede vragester omkring 40 km fra Kap Wickham på King Island. Endnu en båd blev sendt ud, men »vraggodset« viste sig at være plasticposer samt papkasser.

Eftersøgningen varede i fire dage, og den blev indstillet den 25. oktober. Luftfartøjer og skibe blev imidlertid anmodet om at være på udkig efter vragester af enhver art. I eftersøgningen deltog foruden Orion-flyet 7 private fly samt adskillige fiskerbåde, og de finkæmmede forgæves et område på ikke mindre end 17.000 kvadratkilometer!

Den 28. oktober sendte man endvidere et 2-motoret Aero-Commander fly ud på en efter-

søgning af sydvest-kysten af delstaten Victoria for om muligt at finde vragester, som strøm og vind ville have vasket ind på kysten – men også uden resultat.

Luftfartsmyndighederne udtaler, at såfremt der på et eller andet tidspunkt skulle blive fundet vragester, som med sikkerhed kan siges at stamme fra VH-DSJ, vil eftersøgningen blive genoptaget.

UFO-aktivitet i området

Det har vist sig, at Valentich ikke var den eneste, som så UFO'er i det pågældende område den 21. oktober. En talsmand for RAAF har således udtalt, at man fra den 18.-22. oktober modtog indberetning om 11 observationer. De lokale UFO-organisationer har bl.a. berettet om følgende observationer, der alle stammer fra den 21. oktober:

(Bogstaverne refererer til positionerne på kortet)

A. Renison, King Island kl. 03.30

Vagtmand Jim Dillon ved Renison tin-minen stod og lavede morgenkaffe, da han fik øje på en rødtlysende kugle forsynet med en lang hale. Den bevægede sig hurtigt over himlen. Hr. Dillon siger, han ofte har set meteoritter, »men dette var ingen meteorit«.

B. King Island kl. 14.00

En ung kvinde, fru K.M., lå og tog solbad i baghaven ved sit hjem i Currie. »Jeg lå på græsplænen og kiggede op på himlen, som var helt klar og blå, bortset fra en stor sky umiddelbart over mig. Som jeg lå og kiggede, dukkede der pludselig et objekt i bevægelse ud af skyen. Det bevægede sig fra øst mod vest og ud over havet. Det var meget højt oppe. Da jeg havde betragtet det et stykke tid, råbte jeg på min mand, at han skulle komme ud at se det. Men han kunne ikke få øje på det. Objektet fortsatte et godt stykke vej. Så stoppede det og kom igen langsomt tilbage. Det befandt sig i en vinkel til jordoverfladen på ca. 70 grader. Det var et lyssende hvidt eller sølvagtigt objekt, »som en kæmpe golfkugle, og skyen, den kom ud fra, forekom helt normal.« Kvinden oplyste, at hun havde set et lignende objekt i februar måned. Men det var, ligesom det var forsynet med pletter, og ingen af objekterne gav nogen lyd fra sig.

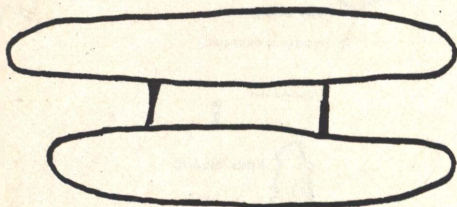
C. Corio, kl. 15.00

En 14-årig ung mand ved navn Mark, fra Geelong, var i færd med at spille tennis sammen med 3 andre på en tennisbane i Geelong, alt imens 12 andre spillede på de omkringliggende baner. – »Jeg ville strække halsen lidt og så da tingesten oppe i luften. Jeg sagde til fyren nærmest ved mig: »Hvad er det deroppe for noget?« Han sagde, at det vidste han ikke, og fortsatte spillet. Jeg selv fortsatte også spillet, men kiggede stadig bagud efter tingesten. Den havde en farve som en slags metallisk silke, var klart lysende og fremstod på en fuldstændig klar og blå himmel. Der var 2 objekter forbundet med hinanden ved rø. De var cigarformede og syntes at være lidt mindre end et Jumbo-fly. De to lige rørstykker, der forbandt dem, var skinnende blanke. Objektet bevægede sig langsomt og var synligt i ca. 10 eller 15 minutter, og hver gang, jeg kiggede op, havde det indtaget en lidt ændret position. Jeg troede først, det var et fly, men jo mere, jeg betragtede det, syntes det helt anderledes. Det havde hverken hale eller vinger. Det befandt sig næsten lige over vore hoveder og bevægede sig fra vest mod øst. Der var ca. 12 andre på banen omkring os på det tidspunkt.«

Den unge mands moder sagde, at han berettede om objektet, da han kom hjem den dag. Næste dag hørte de i radioen om pilotens forsvinden og begyndte at gennemtænke hændelsen. Fra beskrivelsen i radioen havde det tilsyneladende lighedspunkter med, hvad Mark havde set. – UFO-forskningscentret sagde, at de dér senere blev kontaktet af et cricket-hold, der på samme tidspunkt spillede i nærheden. De havde også set objektet.

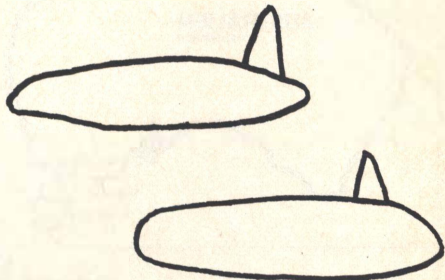
D. Kap Otway kl. 16.15

En moder og hendes søn fra Geelong var på biltur ad Kap Otway-halvøen, nær Colac. – »Min

Objektet, som den 14-årige Mark så.

søn sagde, at han så en mærkelig tingest oppe i luften, når han kiggede ud ad bilens siderude. Vi kørte mod øst på det tidspunkt, da jeg så to objekter komme fra syd-vest. Jeg kunne ikke regne ud, hvad det var for noget. Der kom et lysende skær fra dem, ligesom sølvglinsende hvidt. Jeg stoppede motoren for at erfare, om vi

De to objekter set nær Colac.

kunne høre nogen lyd fra dem. Jeg tænkte, at det måske kunne være svæveplaner, men de havde ingen vinger. Hvad der undrede os var, at de fløj med så stor præcision. Den ene fløj ikke hurtigere end den anden, de fulgtes ad. På deres overside fandtes en slags finner. De befandt sig i en vinkel på ca. 75 grader til jordoverfladen, og de stoppede ikke på noget tidspunkt og frembragte overhovedet ingen lyd — vi var virkelig forbløffede. Vi vidste på det tidspunkt intet om pilotens forsvinden, og jeg fortalte min mand ved hjemkomsten, at vi havde set de særeste ting.

E. Geelong-området ca. kl. 18.45

Dr. og fru Bill Hamilton-Smith rapporterede, at de havde iagttaget et UFO. »Det var et lysende, stjerneformet objekt«, fortalte de.

F. Mellem Melbourne og Geelong ca. kl. 19.00

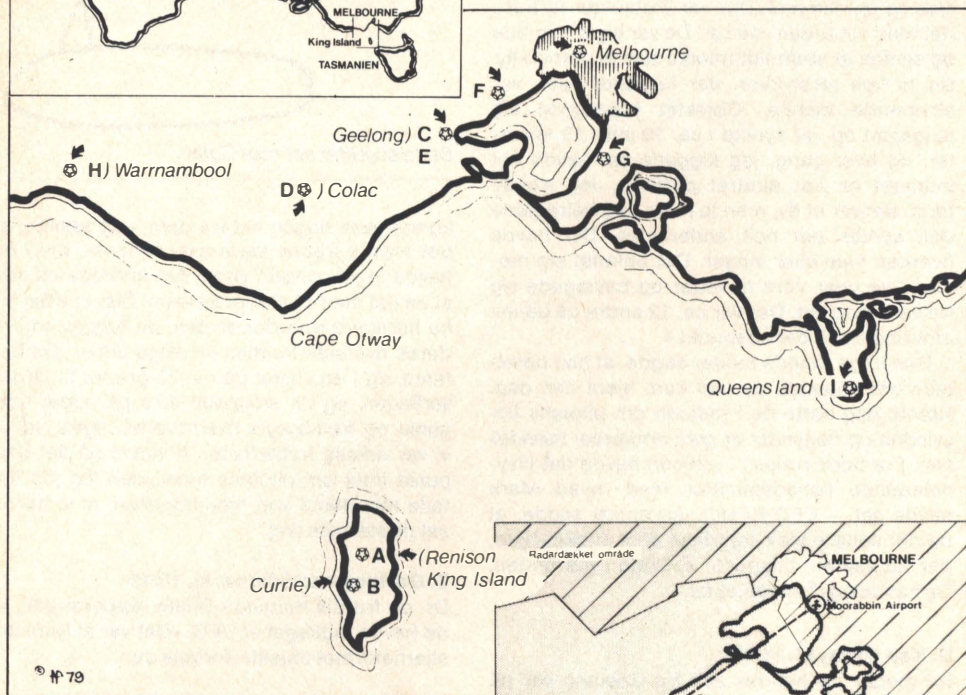
Stort set omkring samme tid, som Valentich så et UFO, var bankbestyrer Colin Morgan sammen med sin kone på vej i bil fra Melbourne til Geelong. Fru Morgan, som så genstanden klarere, fortæller, at genstanden var sølvlysende, nede et meget kraftigt lys. På den ene side sås et glimtende grønt lys. På den anden side sås en slags arm.

G. Frankston kl. 19.10

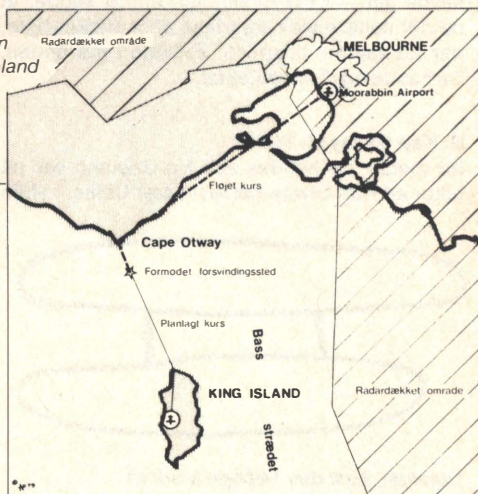
En enke og hendes to børn var på biltur fra

tet objektet, mens jeg kørte, sagde, at det var det ikke. Jeg formoder, vi på det tidspunkt ikke ønskede at tro på, at det var et UFO; men nu, når jeg tænker tilbage på det, så var dette noget helt ekstraordinært. Jeg er helt sikker på tidspunktet: lidt over kl. 19.00, idet vi lige havde spist middagsmad og var parat til at tage ud til vor grund i Baxter. Vi holdt øje med objektet under omkring 1 miles kørsel ned ad vejen, og det befandt sig nu bagude til venstre. Jeg så ikke, at det bevægede sig, det var oppe over bakkerne. Vi tænkte ikke i øjeblikket på, at det kun-

Frankston til den nærliggende by Baxter. »Jeg kørte ad Golf Links Road ud til vor grund, få miles borte. Da vi krydsede jernbanelinien, sagde min unge søn i spøg: »Se, der er et UFO« – Han er UFO-tosset, tænkte jeg. Men så tiltrak tingesten sig vor opmærksomhed. Det var ikke en refleksion eller lignende. Den lignede en rumraket og havde samme farve som en sådan, det er den bedste måde, jeg kan beskrive den på. Der var både røde, lyserøde og hvide farver. Jeg sagde, det måtte være refleksioner fra et fly, men børnene, der hele tiden havde betrag-

Bankbestyrer Morgan med en tegning af den genstand, han og hans kone så.

ne være et UFO, men jeg talte med andre folk her i nærheden, og de havde også set det samme objekt.»

H. Warrnambool kl. 21.00

En husmoder i en lille by nær Warrnambool var hjemme i sit hjem den pågældende lørdag aften. – »Jeg havde bemærket dette objekt på himlen to uger før. Jeg har en ven, der går meget op i sådanne hændelser. Han sagde til mig: »Jeg kunne godt tænke mig at se det – ring til mig, næste gang det sker«. Om lørdagen omkring kl. 21, da jeg gik udendørs, kom objektet til syne på himlen over jordstykket mellem den lokale pub og varehuset. Jeg kørte op til min vens hus, men hans kone sagde, han var taget hen på pub'en. Så kørte jeg derned og bad en mand om at gå ind og hente min ven, da jeg ikke selv brød mig om at gå derind. Jeg ventede i ca. 5 minutter og kunne hele tiden se objektet, der var rød/orangefarvet som en stjerne, men ca. 5 gange så stor, og det bevægede sig ikke. Da min ven ikke kom ud, ragede jeg tilbage til hans hjem for at vise hans kone, Pauline, den mærkelige tingest. Vi kørte ned ad vejen, og jeg bad hende holde udkig efter objektet. Pludselig så vi det, og jeg standsede vognen, men Pauline var så bange, at hun ikke turde forlade vog-

nen. Hun stod først med det ene ben inde i vognen, men hoppede snart ind og smækkede døren i. Vi iagttog objektet i ca. ½ time, det stod mest stille, men da det endelig bevægede sig, var det med stor fart, og det blev hurtigt mindre i størrelse. Der fremkom på himlen et skær, der var lysest på midten«. Kvindens veninde fortalte, at hun og hendes mand den næste morgen omkring kl. 03 vågnede ved en kraftig buldren. Den varede et godt stykke tid, og lyden lød omtrent, som om den kom fra et meget lavtflyvende luftfartøj. »En af vore hunde fór gøende omkring, og vi har tillige en gammel, døv hund, der sover på dørmåten, den fór også rundt. Min svigerinde, der bor ca. 2 miles borte, havde hørt samme støj ved 05-tiden. Hun stod op og gik udenfor, men der var intet mærkeligt at se. Det var en skarp lyd som fra en traktor, men lyden kom oppe fra luften«.

I. Queensland ca. kl. 21.15

Fru Barbara Bishop meddelte, at hun så noget, der mindede om »et roterende Pariserhjul«, som bevægede sig over himlen.

Teorierne

I og med, at Valentich og hans fly til dato ikke er fundet noget steds, er der åbnet for allehånde teorier, hypoteser og spekulationer om årsagen til og omstændighederne ved hans forsvinden.

Forskellige teorier har været nævnt, bl.a.

- a) at piloten mistede orienteringen og styrtede ned.
- b) at piloten navigerede galt og fløj i jorden i højt terræn.
- c) at piloten bevidst har vildledt alle, og at han fløj et andet sted hen.
- d) at der var en naturvidenskabelig forklaring.
- e) at UFOet var årsag til motorproblemerne.
- f) at Valentich og hans fly blev bortført af et UFO.

Endvidere hævdes det, at myndighederne har ønsket at sløre affæren, hvilket selvsagt har øget forvirringen.

Teori a+b

Da Det Australske Luftfartsdirektorat på nuværende tidspunkt ikke har udsendt nogen havari-rapport, – fordi man ikke har fundet noget vrag, man kan undersøge, – har man som sådan hel-

ler ikke officielt lagt sig fast på nogen forklaring.

Uofficielt siger vicedirektør Ken Williams fra Transportministeriet, at Valentich formentlig mistede orienteringen til horisonten, medens han fløj af sted i perioden mellem tusmørke og fuldt mørke.

Williams siger: »Da Valentichs erfaring i natflyvning var yderst begrænset . . . mistede han fornemmelsen af op og ned (Vertigo, red. anm.) Denne fejlorientering – kombineret med lys fra Venus, og fyrtårnene på Kap Otway og King Island (måske reflekteret fra et tyndt skytag), skabte en illusion om, at han blev ledsaget af et UFO. Formentlig fløj han med bunden i vejret eller i et krap drej, da han ramte vandet.«

Imod denne teori taler flere ting: For det første varede hændelsesforløbet 6 minutter, og iflg. ovennævnte teori må flyet formentlig have haft bunden i vejret i en del af tiden, hvis piloten skulle have iagttaget lysene kredse oppe over sit fly. Imidlertid har en Cessna 182 som tidligere nævnt, ingen brændstoftpumpe, idet både benzin og olie flyder til motoren ved hjælp af tyngdekraften, hvilket ikke er noget problem, da brændstoffet befinder sig i vingerne og flyet er højvignet.

Det betyder imidlertid, at såfremt flyet vender bunden i vejret, går motoren ud på grund af brændstoftmangel i løbet af få sekunder. Endvidere har piloten trods alt sine instrumenter at rette sig efter. Desuden ville løse genstande i cockpittet i givet fald falde mod loftet, ligesom Valentich ville hænge i sine skulderseler.

Flyveleder Steve Robey var den sidste, som kommunikerede med Valentich. Han kan ikke godtage teorien om, at Valentich skulle have fløjet med bunden i vejret. »Jeg tror ikke på, at han var fejlorienteret, fordi han kommunikerede klart og tydeligt.«

Ken Williams bemærker også følgende i sit brev: »Det er interessant, at piloten ikke på noget tidspunkt gav udtryk for sindsbevægelse. Hans kommunikation blev holdt med normalt tonefald.«

Intet tyder på, at Valentich fejlnavigerede og måske var fløjet i en gal retning og derved var fløjet imod bjergene på rutens nordlige side. Transportministeriet har gjort sig spekulationer i den retning: »Men vi har ingen grund til at tro, at piloten var andre steder end over Kap Otway, som rapporteret kl. 19.00.«

Da Valentich kl. 19.06 rapporterede om et usædvanligt flyvende objekt bad flyvelederen straks flyveledelsen om at checke radaren for at se, om man evt. kunne spore objektet og flyet derpå. Men man kunne ikke få øje på noget. Otway bjergene »skygger« for området, og da både Valentich og flyet befandt sig relativt lavt, kan det være grunden til, at de ikke kunne ses. Dvs., at man ikke har noget som helst bevis for, at flyet var, hvor det burde være.

Imidlertid har Transportministeriet fået henvendelse fra to grupper campister, som uafhængigt af hinanden rapporterede, at de omkring kl. 19 hørte motorstøj fra et mindre fly, medens de camperede på Kap Otway. De så ikke (efter) flyet »og de bemærkede i øvrigt heller ikke nogen form for usædvanlig luftaktivitet på det tidspunkt«, tilføjer man fra Transportministeriet.

Det er muligt, at man alligevel har set både Valentich og UFOet på radaren, men at man har undladt at offentliggøre det.

Det er blevet oplyst, at der den pågældende nat var »anomalous propagation«, dvs. unormale modtagelsesforhold, og at flyveledelsens radar kunne få flere eftersøgningsflyene, der undersøgte området mellem Kap Otway og King Island, selv når de befandt sig i kun 155 meters højde!

Vedr. teori c

Det er kommet frem, at Valentich interesserede sig for UFOer, og at han har diskuteret emnet flere gange. Derfor har nogle ment, at Valentich opfandt historien, var fløjet et helt andet sted hen, og at han efter et stykke tid ville dukke op igen med en fantastisk historie om at være blevet taget op i og senere landsat fra et UFO, – for derved at blive i stand til at starte og danne en UFO-kult.

Fru Alberta Valentich, pilotens mor, fortæller i et interview med Lawrence Money, at hun altid har troet på UFOer, men at hendes mand ikke har vist emnet synderlig interesse. Derimod interesserede sønnen sig en del for emnet, og

han samlede udklip om UFOer i en scrap-bog, som han mærkeligt nok formodes at have haft med sig på flyvningen.

Valentichs fader fortæller i et andet interview (med Michael Dawes), at »Fred tror på UFOer, og han har fortalt mig, at han har set klassificeret materiale på Sale RAAF Base, materiale, som har styrket hans opfattelse.«

Myndighederne benægter dog dette. Wing Commander Colin Challis udtalte: »Vi har godt nok indsamlet oplysninger om usædvanlige flyvende fænomener, men de er for det første ikke klassificerede, og for det andet har Hr. Valentich ikke set dem.«

Andre kilder nævner, at Valentich har fortalt, at han omkring februar 1978 så et klart-lysende objekt, der med enorm fart fløj fra nord mod syd.

Valentichs veninde, 16-årige Rhonda Rush-ton fortæller også, at Valentich havde snakket UFOer med hende. »Han fortalte mig engang, at hvis han engang mødte et UFO, ville han tage af sted med det – men ikke uden at jeg var med.« – Hun tilføjer: »Vi har snakket UFOer, men han var slet ikke så interesseret i dem, som det er blevet hævdet på det sidste.«

Valentich havde mulighed for at flyve langt, og han *kunne* have landet, måske endog ubemærket, på en af de mange hundrede uofficielle landingsbaner, som er spredt ud over Delstaten Victoria. De fleste af disse er uden landingsbelysning. Han behøvede heller ikke noget særligt stort frit område, hvis han ønskede at nødlande flyet et sted i ødemarken. På den anden side er det særdeles risikabelt at lande et fly på en mørkelagt bane for slet ikke at tale om udenfor.

Det erklærede formål med flyvningen var at hente friskfangede krabber på King Island, og Valentich havde aftalt med sin familie, at han ville være tilbage igen kl. 22.00. Det egentlige formål var at øge Valentichs erfaring som pilot. Hans drøm var at blive trafikpilot i et civilt selskab, og han arbejdede målbevidst på at opnå tilstrækkeligt med flyvetimer til, at denne drøm kunne realiseres. Flyvningen til King Island skulle medvirke til at øge hans erfaring i natflyvning. Det var meningen, at faderen, Guido Valentich, skulle have ledsaget sønnen på flyvningen, men da sønnen skulle til meteorologi-undervisning i Moorabbin om eftermiddagen og derfor ikke kunne nå hjem inden flyvningen, fandt han det upraktisk og blev hjemme.

Valentichs flyveplan var udarbejdet omhyggeligt, men den havde en mindre, formel fejl, idet Valentich ikke havde bedt om at få banebelysningen tændt på King Island flyveplads. Formentlig har han tænkt at fremsætte anmodningen, når han fik kontakt med flyvepladsen, men denne formelle fejl er blevet fremhævet af tilhængere af teori c, – altså at han i virkeligheden havde planlagt at flyve et helt andet sted hen. Tillige blev det hævdet, at man ikke kunne få krabber leveret kl. 20 uden forudgående bestilling. Paul Norman fra Victorian UFO Research Society efterprøvede dette og fandt ud af, at de lokale krabbefiskere holder til i en klub-bar nær ved, og at de er mere end villige til at sælge krabber uanset tidspunktet.

Såfremt Valentich skulle være landet et andet sted, må man formode, at han ville dukke op efter få dages forløb, – og nu er der gået adskillige måneder. Samtidig ville han have løbet en stor risiko for, at flyet (eller rettere vraget, hvis han havde nødlandet det udenfor en landingsbane) ville blive fundet. Han kunne nemt risikere at komme til at erstatte flyet, som har en pris på næsten 250.000 kroner. Det er tvivlsomt, om nogen ville løbe en sådan risiko.

Teori d

Som ved de fleste andre observationer, der bliver almindelig kendte, dukker der altid nogle »videnskabelige forklaringer« op.

Sørgeligt nok har det gennem tiderne vist sig, at udtalelser fra videnskabsmænd om specifikke observationer har afspejlet en så uvidenskabelig holdning, at selv forføjne ufologer uden den store jordforbindelse har kunnet være med på vognen.

Det, der sker, er som oftest, at »eksperten« ser bort fra det totale hændelsesforløb, og at han iagttager observationen med »sine skyklapper på«, dvs. at han udelukkende forsøger at finde en forklaring ud fra det lille område, som han er specialist i.

Man var heller ikke sene til at påpege, at der var en del meteoraktivitet i området (hvilket iøvrigt er ubekræftet) og antyde, at Valentichs fly kunne være blevet ramt af en meteorit. Chancen for dette er vist uendelig lille, men såfremt et meteor *skulle* have været så stort, at det kunne skade flyet eller piloten, ville tusinder af mennesker have set meteoret og dets lysende spor gennem atmosfæren. Ingen sådanne rapporter er modtaget.

En unavngiven videnskabsmand fra Melbourne mente, at der kunne være dannet et nordlys på grund af kraftig solpletaktivitet, og at dette nordlys kunne have forledt Valentich til at tro, at han nærmede sig et UFO. Af radiotransmissionen fremgår det, at objektet foretog en hel del manøvrer – at det ikke var stationært. I øvrigt er der ingen, som har iagttaget noget nordlysfænomen på trods af det klare vejr.

Teori e

Det kan tænkes, at UFOet har været årsag til, at Cessna'ens motor begynder at hoste og hakke og at miste omdrejninger, – men det kan selvfølgelig ikke verificeres, ikke engang, hvis man finder vraget og undersøger motoren. Imidlertid viser UFO-litteraturen et ret stort antal observationer, hvor stempelmotorer er gået i stå eller har mistet kraft, når de har været i nærheden af UFOer.

Man kunne forestille sig, at Valentich havde fået motorstop og var gået ned på vandet. På grund af mørket har han måske kikset noddlandingen og ramt vandet hårdt. Det er sandsynligt, men dog langt fra sikkert, at man i så fald ville have fundet nogle vragrester.

Juleaftensdag 1969 forsvandt et lille enmotoret Fuji fly på samme sted, og man har aldrig fundet spor af hverken flyet eller piloten.

Teori f

Den mest spændende hypotese er selvfølgelig, at Valentich skulle være blevet suget op i og bortført af et UFO. Medmindre UFOet vender tilbage og i vidners nærværelse »spytter« Cessna'en og Valentich ud igen, vil man ikke kunne bevise dette.

I UFO-sagens annaler er der mange observationer, hvor større UFOer har udsendt eller opslugt mindre UFOer. Der findes endvidere observationer, hvor de fra forskellig højde har landsat og optaget væsener.

Ved Coyne-observationen 18. okt. 1973 (UFO-NYT nr. 1/1974) blev en helikopter på få sekunder løftet ca. 700 meter opad af et UFO, på trods af at helikopteren befandt sig i et dyk.

De senere år har fremvist en del tilfælde, hvor folk er blevet ført ind i UFOer, er blevet underkastet fysiske undersøgelser – men blevet sat tilbage igen. Der er ingen rapporter om folk, som er blevet deroppe. Nu ved jeg selvfølgelig godt, at der hver dag forsvinder mennesker forskellige steder på Jorden, – men det behøver

ikke nødvendigvis at have noget med UFOer at gøre.

Hændelsesforløbet, som beskrevet af piloten, siger intet om en evt. bortførelse, men kun at UFOet svævede oven over ham. Der er ingen kendte tilfælde af bortførelser, men fra observationsmateriale erfarer vi, at der tilsyneladende ikke er noget teknisk til hinder for, at det kunne have været foregået, – hvorfor hypotesen må stå åben.

Har myndighederne tilbageholdt oplysninger?

Noget andet er, om vi har fået hele sandheden at vide. Når man læser afskriften af båndoptagelsen, er der to ting, som falder i øjnene. For det første at der er sket en afbrydelse i transmissionen, som ellers ser ud til at foregå normalt – lige netop på det tidspunkt hvor Valentich skal til at fortælle nærmere om, hvad det er for et fartøj, han ser. Dernæst forekommer det ret ubegribeligt, at der ikke har været mere kommunikation end beskrevet. Man skulle formode, at Valentich havde mere at fortælle, ligesom man skulle tro, at flyveleder Steve Robey ville have bedt om flere informationer. Tilsyneladende blev Valentichs forsvinden offentligt kendt, fordi nogle piloter gav pressen et tip – formentlig fordi de havde lyttet på frekvensen og hørt, hvad der var foregået. Det er beklageligt, at de australske UFO-organisationer og den australske presse såvidt vides ikke har gjort noget forsøg på at opspore de piloter, som aflyttede transmissionen, idet man i så fald ville få en klar indikation af, om de offentliggjorte detaljer var korrekte.

Så snart affæren blev kendt, valgte Transportministeriet at offentliggøre afskriften fra båndoptagelsen, som nok er afslørende, men ikke fyldestgørende. Samtidig fremkom man med teorien om, at piloten skulle have mistet orienteringen.

Guido Valentich, pilotens far, anmodede transportministeriet om at høre hele båndoptagelsen af kommunikationen med sønnen (måske på foranledning af pressen, som ret hurtigt luftede den formodning, at afskriften var »redigeret«). »Jeg skulle mene, at jeg fremfor nogen burde høre hele konversationen«, sagde Guido Valentich og tilføjede: »Man har fortalt mig, at båndoptagelsen rummer mere om UFOet«. Først benægtede en »talsmand fra ministeriet«, at dele af båndoptagelsen blev tilbageholdt,

men dagen efter indrømmede Ken Williams, at der var forekommet en vis redigering. »Det ikke offentliggjorte indeholder kun luftfarts-jargon.« – Yderligere presset sagde Williams senere: »Båndoptagelsen varer længere end seks minutter, og vi har kun offentliggjort de vigtigste punkter.« Williams tilføjede, at det er imod ministeriets politik at offentliggøre båndoptagelser i forbindelse med fly-ulykker, før der er foretaget en officiel havariundersøgelse.

Så vidt vides er en sådan undersøgelse ikke på vej. SUFOI har bedt Transportministeriet oplyse os om, hvornår den kan ventes, men vi har endnu ikke fået noget svar. Det er nok tvivlsomt, om en sådan officiel undersøgelse nogen sinde vil komme, men dukker der nyt op i sagen, vil vi naturligvis bringe detaljerne i UFO-NYT, så snart vi har fået dem.

/ej

Kildemateriale og referencer:

Efterforskning: Ole Henningsen
Oversættelser: E. Bøtter Jensen og ej
Bearbejdning og redigering: ej

Kilder:

Direkte korrespondance med:

- 1) Australian UFO Research v. Alan Tasker
- 2) Earth Colonisation Research Association v. Rocky Wood
- 3) Det Australske Transportministerium v. Ken Williams
- 4) Donald Ferguson
- 5) Tasmanian UFO Centre v. Paul Jackson

løvrigt er der anvendt materiale fra følgende kilder:

APRO Bulletin, oct. 1978
Australian Flying Saucer Research Society Magazine, Dec. 1978
Australian UFO Bulletin, Nov. 1978
Daily Mirror, okt. 25
Daily Telegraph, okt. 25
Hobart Mercury, okt. 23, 24
Melbourne Sun, okt. 23, 25
National Enquirer, jan. 16, 1979
The Advertiser, okt. 23, 24, 25
The Age, okt. 23
The Australian, okt. 24, 25
The UFO Examiner, dec. 1978
Scanaviation, hr. Meilstrup, vedr. Cessna 182

KIG PÅ HIMLEN ...

Af J. H. Glintborg

for juni, juli og august 1979.

Planeternes op- og nedgange 1/6, 1/7 og 1/8 1979:

PLANET	OPGANG	NEDGANG	STJERNEBILLEDE
Merkur	03.37/05.52/04.40	21.16/22.12/19.32	
Venus	02.53/02.29/03.30	18.17/19.48/20.08	
Mars	02.36/01.22/00.27	17.49/18.01/17.55	Tyren/Tvillingerne
Jupiter	07.53/06.29/05.07	00.16/22.26/20.37	Krebsen/Løven
Saturn	11.05/09.18/07.35	01.21/23.22/21.24	Løven

Saturn er den yderste af de i oldtiden kendte planeter. Den er omgivet af mindst 10 måner og et iøjnefaldende ringsystem, der kan ses i en lille amatørastonomisk kikkert. Ringsystemets plan danner en vinkel på 27 grader med planetens baneplan. Under et omløb om Solen der varer 29½ år, vil ringen ses skiftevis fra oversiden, fra kanten, fra undersiden og fra kanten. I 1973 var den sydlige side af ringen i maximum, og i 1980 vil ringen ses fra kanten.

MANGE RAPPORTER OM LYSENDE ILDKUGLE

Af Ole Henningsen

Onsdag den 18. april lige før midnat overværede mange danskere, svenskere, nordmænd og tyskere et fantastisk syn på himlen. Fra nordvestlig retning kom en ildkugle fulgt af mange mindre lysende partikler flyvende hen over himlen og forsvandt i sydøstlig retning.

Ole J. Knudsen fra SUFOIs Alarmcentral fortæller herom:

»Kl. 23.50 blev jeg vækket i min sødeste søvn af telefonen, hvor et af vore medlemmer fortalte om en iagttagelse, han havde gjort få minutter tidligere. Telefonen vedblev at ringe med nye iagttagelser af det samme fænomen i flere timer.

Flere politistationer melder sig pr. tlf. med iagttagelser, der er modtaget fra publikum, ligesom SOK - Søværnets Operative Kommando i Århus - fortæller om de meldinger der er indkommet hertil. Andre militære instanser er i telefonen ang. det observerede himmelfænomen, og kort tid efter begynder de første medier at melde sig for at få flere nyheder.«

Sådan startede sagen hos SUFOIs Alarmcentral, men allerede få minutter efter observationen, var flere af vore områdeledere, heriblandt Jytte Pedersen fra Fyn, blevet alarmeret af lokale medlemmer af alarmkæden.

Danmarks Radio bragte allerede kl. 01.00 (den 19./4) den første omtale af fænomenet.

En af de meget gode observationer kommer fra fyrpasser Mogens Christensen på Hammerodde Fyr på nordvestspidsen af Bornholm.

Han fortæller til SUFOI, at han fik øje på ildkuglen i 15-20° over horisonten i nord-nordvestlig retning. Den passerer meget højere op på himlen og forsvinder bag nogle træer i ca. 5-10° over horisonten i syd-sydøstlig retning.

Fænomenet passerede altså sydvest om Bornholm. Det hele varede i så lang tid, at Mogens Christensen kunne gå ud af sit lille observationshus og se på lyset, gå tilbage igen for at hente sin kikkert, indstille denne uden at få en fordel af at kigge på fænomenet i kikkerten, og

stadigvæk følge lyset en tid, inden det forsvandt.

Blandt de mange mennesker, der observerede ildkuglen i København, var to politibetjente, Johnny Bindslev og Henning Svendsen, der til BT udtaler:

For os at se var det en rødgldende kugle, efterfulgt af en hale i fem-seks lag. Det var tydeligt, at kuglen og halen ikke var sammenbundet. Farven var orange eller som glødende metal. Vi havde fotografiapparatet liggende i vognen. I stor hast fik vi det fundet frem og fotograferet, men desværre var der intet på filmen, da vi fik den fremkaldt i nat. (Den har formentlig været underbelyst. red.)

Også i Kontroltårnet i Kastrup lufthavn observerede man genstanden:

Vore medarbejdere så genstanden kl. 22.43. Den fløj i retningen nordnordvest og passerede lige vest om kontroltårnet. Vi rapporterede det passerende til Redningskoordinationscentret i Karup.

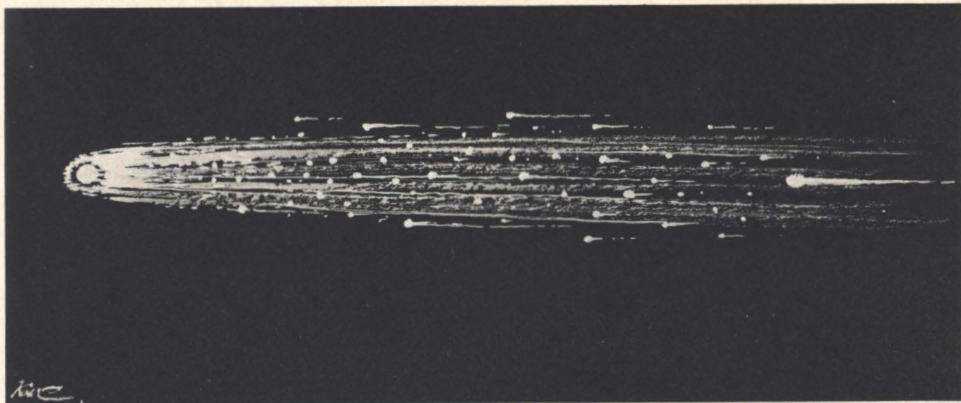
Den kendte tegner, Kai C. fra Fyns Stiftstidende, var blandt de heldige, der overværede fænomenet. Til Fyns Stiftstidende fortæller han bl.a.:

»Jeg gik kl. ca. 23.45 aftentur med min hund i Odenses sydlige udkant, da genstanden pludselig dukkede op i nordvest og »sejlede« aldeles lydløst hen over himlen i sydøstlig retning, hvor den efter ca. 20-30 sekunders forløb forsvandt under horisonten.

Den forreste store kugle var stærkt hvidt lysende og den bageste også noget større kugle helt rødgldende. De mindre lysende punkter imellem disse to kugler vekslede i alle mulige farver, rødt, gult, blå, grønt og blåviolet.«

Efter Kai C.'s mening bevægede den sig for langsomt til at være et meteor, og hvis det var en satellit, der brændte op, ville det formentlig have været kendt på forhånd.

Vi er meget glade for at have fået lov til at låne Kai C.'s originale tegning til reproduktion

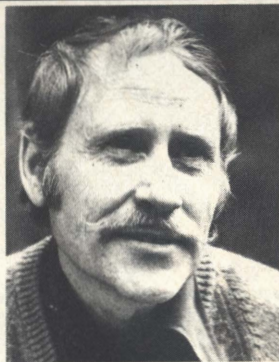
her i UFO-NYT, så læserne har mulighed for at danne sig et mere nøjagtigt billede af, hvorledes fænomenet har taget sig ud.

Som tidligere omtalt lykkedes det ikke for de to københavnske politibetjente at fotografere fænomenet.

Så var der bedre muligheder for den professionelle fotograf Jørgen Flemming, der kl. 23.43 i sin bil befandt sig i Morud ca. 15 km NV for Odense. Pludselig oplystes nattehimlen af en klynge uidentificerede flyvende objekter. Jørgen Flemming tænker: Her er situationen, alle har talt om, men som ganske få har husket at fotografere.

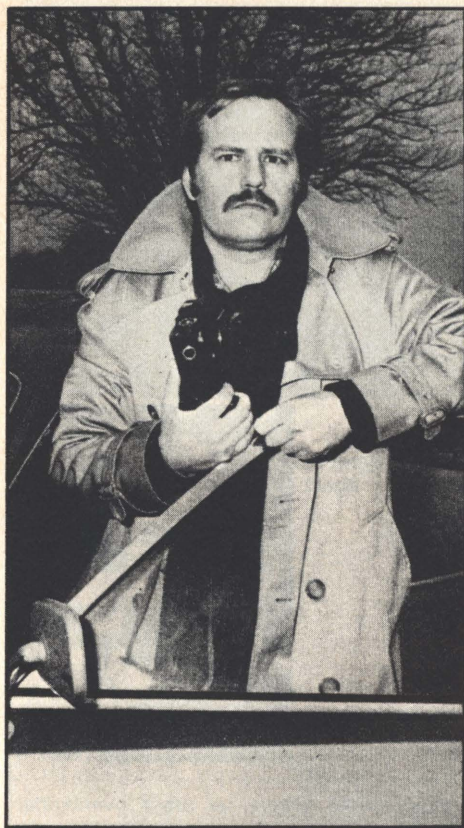
På sekunder standser han bilen, griber ka-

*Tegneren
Kai C.*

Lysfænomenet bragte de store overskrifter frem i dagspressen.

meraet, der er forsynet med en 90 mm telelinse, fra bagsædet.

Jeg støttede mig til fordøren, indstillede kameraet til en fjerdedel sekund, blænde 2, og nåede at tage 2 billeder.

Det lignede en mislykket nytårsrakiet. Først grønligt, så rødt og til sidst blågrønt.

Jørgen Flemmings ene foto blev gengivet i Billed-Bladet nr. 17/1979.

Der er formentlig tale om de eneste billeder af fænomenet. I den megen presseomtale vi har modtaget om denne sag er der ikke omtalt andre fotos. Dette gælder også de mange presseklip vi har modtaget fra organisationen CE-NAP i Tyskland.

Efter de mange henvendelser begynder naturligvis spekulationerne over, hvad disse vidneudsagn så kan sige os om fænomenets herkomst.

Udseendet tyder helt sikkert på enten et stort meteor eller på en satellitundergang. Blandt andet de mange farver og den tilsyneladende langsomme fart - visse vidner taler om 3-4 minutter - peger mest på en satellitundergang.

Ole J. Knudsen gik straks i gang med at finde ud af, hvilke satellitter, der i givet fald kunne være tale om.

I alt var der tilsyneladende kun tale om en enkelt satellit, der dels skulle falde ned i april må-

Fotografen Jørgen Flemming, der venligst har stillet sine billeder til rådighed for UFO-NYT.

ned og dels have baneparametre nogenlunde sammenfaldende med de gjorte iagttagelser af ildkuglen over Danmark.

Den aktuelle satellit var en amerikansk spion-satellit med betegnelsen 1978002D, der var opsendt fra Vandenberg basen i USA.

Det er en af de såkaldte Ferret-satellitter, der driver elektronisk spionage over fremmede områder. I en forholdsvis lav bane flyver den rundt om jorden og opsnapper fremmede radio- og radarkommunikationer, der senere over amerikanske sporingssationer afspilles fra satellitten.

For at få verificeret, om det var denne satellit, der var brændt op i atmosfæren, kontaktede Ole J. Knudsen Royal Air Craft Establishment på Farnborough i England. Her vidste man imidlertid ikke mere på daværende tidspunkt, men man var enig med SUFOI i, at der sandsynligvis var tale om den amerikanske satellit.

De forskellige medier havde på dette tidspunkt nævnt både meteoror og satellitter som mulige forklaringer. Forskellige videnskabsmænd var også blevet afasket forklaringer, heriblandt statsmeteorolog, magister Asger Lundbak, der mente, at der muligvis kunne være tale om bæreraket til den russiske Cosmos 461, der blev opsendt i 1971.

For at prøve at få en endelig afklaring på, hvad der eventuelt måtte være faldet ned, mente vi i SUFOI, at det var hensigtsmæssigt at kontakte NORAD i USA.

Hos NORAD - North American Air Defence Command - i USA samler man oplysninger fra

meget følsomme radarkæder placeret i USA, Canada og på Grønland. Ved hjælp af meget avancerede sporingssystemer har man kontrol med alle de satellitter fra alle lande, der er i bane omkring jorden, og det drejer sig tillige med de udbrændte rakettrin m.v. om adskillige tusinde stumper.

NORADs talsmand kunne fortælle Ole J. Knudsen, at den satellit, som han mente kunne have forårsaget lysfænomenet over Danmark, allerede var styrtet ned dagen i forvejen ved den sydamerikanske kyst.

Den eneste satellit, der var styrtet ned den 18. april, var Cosmos 777, der var styrtet ned nord for Australien. Og andre satellitter kunne der ikke, sagde NORADs talsmand, være tale om.

TV-avisen omtalte fænomenet i den første TV-avis den 19. april som et dråbeformet lysende objekt, der enten måtte være et meteor eller en nedfaldende satellit.

Efter denne omtale satte Ole J. Knudsen sig i forbindelse med TV-avisen for at fortælle om oplysningerne fra NORAD.

I den sene TV-avis fortalte man derefter, at der var tale om et meteor. Som kilde angav man lederen af Bochum observatoriet i Vest-tyskland, Heinz Kaminski, der understregede, at der aldeles ikke var tale om UFOer.

Samme Heinz Kaminski blev forøvrigt fornyligt valgt som næstformand i det nye tyske skatteenægterparti, Borgerpartiet. Kaminski udtaler sig ofte og gerne til medierne med stor autoritet om UFOer. At beskæftige sig seriøst med UFO-

fænomener er efter hans mening »rablende svagsind«.

I skrivende stund (6/5 1979) er der dukket nye momenter op i denne sag, idet statsmeteorolog, magister Asger Lundbak, mener at der muligvis kan være tale om nedfald af det sidste trin af en raket, der opsendte en russisk spion-satellit med fotorekognosceringsopgaver. Opsendelsen slog efter oplysninger fra Goddard Space Flight Center fejl, og bæreraketten faldt ned efter kun 7 jordomkredsninger.

Disse oplysninger forsøges i øjeblikket verificeret på forskellig vis.

Vi vil senere komme tilbage med flere oplys-

ninger, hvis det er muligt at komme frem til noget konkret. Som nogle af vore medlemmer udtrykte det: havde dette fænomen været forårsaget af rumskibe andre steder fra, så havde de ihvertfald glemt at trække i bremsen.

Ole Henningsen

PS. Iflg. Berlingske Tidende den 27. april 1979 kan den amerikanske rumstation Skylab ventes at falde ned allerede i sidste halvdel af juni 1979. Det må antages at blive et fantastisk syn, der i givet fald så vil blive observeret på sydhimlen.

Viborg — UFO 1974?

Det fotograferede fænomen ses i det indrammede felt.

Dette foto blev taget af en viborgenser om morgenen den 17. november 1974 kl. ca. 09.00 øst for Nørre Sø i udkanten af Viborg.

Det fotograferede fænomen er af ordenspolitiet i Viborg indberettet til Flyvertaktisk Kommando i Karup, der har foretaget en nærmere undersøgelse, ligesom SUFOI har foranlediget det originale farvenegativ sendt til nærmere fotografisk computeranalyse hos UFO-organisationen Ground Saucer Watch i USA.

SUFOI har allerede for nogen tid siden haft efterlysninger i lokale dag- og ugeblade for at få yderligere oplysninger fra mennesker, der på

samme tid og sted har observeret det fotograferede fænomen.

Men på baggrund af de oplysninger i sagen, som SUFOI blandt andet har modtaget fra Flyvertaktisk Kommando i Karup, er vi også meget interesserede i at høre nærmere fra UFO-NYT-læsere, der på andre tidspunkter og steder måtte have iagttaget et lignende fænomen.

Naturligvis er vi specielt interesserede i oplysninger, der kan være med til at opklare fænomenets natur.

Yderligere enkeltheder om denne sag vil fremkomme i de følgende nr. af UFO-NYT.

Ole Henningsen

Nyt SETI-tidsskrift

Et helt nyt tidsskrift har set dagens lys i USA. Det drejer sig om noget så interessant som et blad, der udelukkende vil beskæftige sig med at præsentere alle aspekter i eftersøgningen af intelligent liv i universet. SETI = Search for Extra Terrestrial Intelligence.

Første udgave af tidsskriftet, der hedder »Cosmic Search«, udkom i januar 1979 i 20-året for publiceringen af den første artikel i et videnskabeligt tidsskrift omhandlende eftersøgningen af intelligent liv i universet. Artiklen var skrevet af dr. Giuseppe Cocconi og dr. Philip Morrison. Med titlen »Searching for interstellar communications«, blev denne dengang meget opsigtsvækkende artikel offentliggjort i det videnskabelige tidsskrift »Nature«, 19. september 1959. Artiklen er naturligvis genoptrykt i den første udgave af »Cosmic Search«.

Bladet er på 50 sider og artiklerne er gennemillustreret med fotos og tegninger. Redaktører er Robert S. Dixon og John Kraus, Ohio State University Radio Observatory. Som redaktionskomité har tidsskriftet sikret sig simpelt hen alt, hvad der kan krybe og gå inden for SETI-forskning. Her skal blot i flæng nævnes nogle af de mere kendte navne:

John Billingham, Ronald Bracewell, Arthur C. Clarke, Frank D. Drake, Nikolai Kardashev, Philip Morrison, Bernard Oliver, Carl Sagan, Walter Sullivan, V. S. Troitsky og Sebastian von Hoerner. Flere af disse forskere har allerede bidraget med artikler i det første nummer af bladet, dog mest i form af genoptryk af ældre artikler.

Bladet udkommer med 6 nr. om året og koster US\$ 15,- pr. år ved forudbetaling i bankcheck. Prøvenr. kan rekvireres ved fremsendelse af US\$ 3,00 til adressen: Cosmic Search Magazine, P.O.Box 293, Delaware, Ohio 43015, USA.

Næsten 90% af de læsere, der deltog i

Per Andersens »Læserundersøgelse« i 1978, mente, at UFO-fænomener kunne skyldes rumrejsende fra andre kloder i universet. Der må derfor være interesse blandt UFO-NYTs læsere for, at vi fremover bringer endnu mere stof med de seneste landvindinger inden for den videnskabelige gren, der nu så respektabelt beskæftiger sig med eftersøgningen efter intelligent liv i universet.

En egentlig anmeldelse af det nye tidsskrift vil vi bringe senere, når vi har set lidt flere numre af den indtil nu særdeles lovende publikation.

Ole Henningsen

★

AUSTRALIEN- NEW ZEALAND- FILMENE

Fra forskellige af vore udenlandske UFO-kontakter har vi modtaget en del yderligere materiale om de film, der omkring nytår blev optaget af TV-filmhold fra fly over New Zealand.

Af dette materiale fremgår det, at filmene på nuværende tidspunkt skulle være blevet analyseret af bl.a. Dr. Bruce S. Maccabee fra Naval Surface Weapons Center i USA.

På baggrund af bl.a. denne analyse af filmene forventes det, at NICAP og Dr. Hynek fra Center for UFO Studies i USA snart fremkommer med nye oplysninger om denne interessante sag, som vil blive refereret for UFO-NYTs læsere i de kommende nr. af bladet.

OH

Himmelfænomenet betragtet af tusindvis af mennesker!

Af Ole Henningsen

Mange hundrede danskere og adskillige tusinde turister fra andre lande vendte i marts måned hjem fra ferie på den spanske Atlanterhavs-ø Tenerife med en oplevelse, der ikke var annonceret af rejsebureauerne. De mange mennesker oplevede den 5. marts 1979 et lysfænomen på aftenhimlen, som de sent vil glemme. At dømme efter de farvefotografier og andre materialer, som SUFOL indtil nu har modtaget fra forskellige kilder i udlandet, har der også været tale om et helt usædvanligt syn.

Amtsavisen Randers,
24. marts 1979:

Randers-dames oplevelse på Tenerifa: Mystisk og fantastisk drama på aftenhimlen

RANDERS - Tidligere troede jeg ikke på den slags, men der må jo alligevel være mere mellem himmel og jord, og UFO eller ikke-UFO . . . Mystisk og mærkværdigt var det og på en måde også ret uhyggeligt.

Dette fantastisk flotte farvebillede af den første del af fænomenet (sammenlign med fig. 2. på side 111) er taget af fotografen Antonio Morales. Det var dette foto, der i mindst 500 eksemplarer blev solgt til turister, der var glade for et synligt bevis for deres oplevelse.

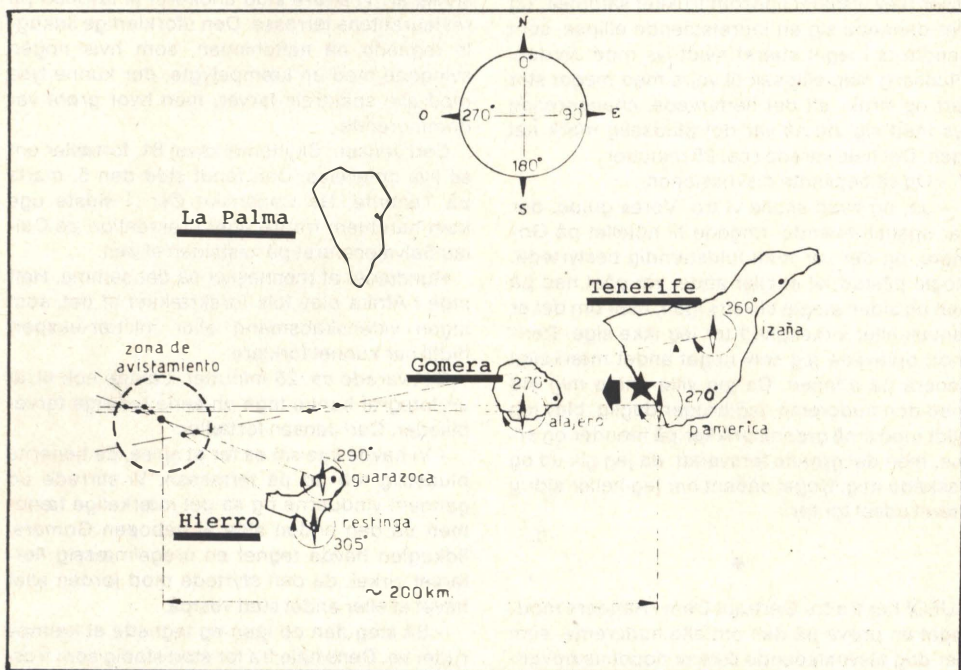
Netop hjemvendt efter tre ugers rekonvalescent-ophold på Rekreadan's Cal-lao Salvaje på Tenerife fortæller fru Gertraut Dam, Tranekærsvvej 17, Randers, om den oplevelse, som blev Tenerife-opholdets altoverskyggende begivenhed: iagttagelsen af et lys-fænomen, som holdt sig på himlen over nabøen Gomera sydvest for Tenerife i ca. 25 minutter for derefter at forsvinde til himmels, tilsyneladende trukket op af en kegle af skærende hvidt lys.

- Denne afsluttende del af fænomenet var faktisk det uhyggeligste, siger Gertrud Dam, og

Fru Gertraut Dam fra Randers studerer den lokale spanske presseomtale og farvefotoet af himmelfænomenet.

Oversigtskort over De kanariske Øer. De danske turister, der var på ferie med REKREDAN, befandt sig på Tenerife's sydvestlige kyst markeret med en stjerne. Observationsretningen er markeret med en pil. Forskellige lokale spanske iagttagelser er indtegnet med angivelse af kompasretninger. Efter disse målinger at dømme skulle fænomenet have befundet sig ca. 200 km vest for danskernes observationssted på Tenerife. Det formodede sted for tildragelsen er markeret med en punkteret cirkel.

det spanske personale på hotellet slog da også korsets tegn for sig.

Spanske aviser har bragt store billedreportager om fænomenet, og der foreligger også fortrinlige farveoptagelser. En forklaring på, hvad det var, man så, har ingen imidlertid kunnet give. Det er fastslået, at der ikke var militær aktivitet i området, og på radarskærmene har man ikke gjort observationer, som kan sættes i forbindelse med det »lys-show«, som Tenerifas og de omliggende øers turister og beboere overværede. Også på den nordafrikanske vestkyst blev fænomenet observeret.

- Det begyndte kl. 19,45 canarisk tid (kl. 20,45 dansk tid), fortæller Gertraut Dam. Vi sad i spisesalonen på hotellet og det var mørk aften udenfor. Men pludselig stod det ejendommelige lysskær ude over øen Gomera. Det var meget stort, bredte sig i hele øens udstrækning, og det vil sige i hvert fald 10 km. I yderfelterne bølgede lyset med noget i retning af de bevægelser, man kan se fra olie i vand, og lysfeltet changedede i mange farver, men med grøn som fremherskende farve.

- Det var et ganske fantastisk syn, men det blev efterhånden noget uhyggeligt. I de næste faser blev lysfeltet ligesom trukket sammen, og der dannede sig en lodretstående ellipse, som sendte et meget stærkt hvidt lys mod Jorden. Pludselig steg ellipsen til vejrs med meget stor fart og »trak« alt det flerfarvede, changerende lys med sig, og så var det pludselig mørk nat igen. Det hele varede i ca. 25 minutter.

- Og så begyndte diskussionen . . .

- Ja, og hvad skulle vi tro. Vores guide, der var spansk-talende, ringede til hotellet på Gomera, og der var man fuldstændig bestyrkede. Nogle påstod, at et eller andet var gået ned på øen og siden steget til vejrs igen, men om det er fantasi eller virkelighed tør jeg ikke sige. Derimod oplevede jeg selv noget andet mærkeligt senere på aftenen. Da jeg ville gnide mig ind med den hudcreme, jeg bruger daglig, blev jeg fyldt med små grønne prikker på hænder og arme, men det grønne forsvandt, da jeg gik ud og vaskede mig. Noget sådant har jeg heller aldrig været udsat for før.

-tt.

★

SUFOI har fra fru Gertraut Dam i Randers modtaget en prøve på den omtalte hudcreme, som der dog tilsyneladende ikke er noget usædvan-

ligt ved, ligesom virkningen med de små grønne prikker ikke har vist sig siden observationsaftenen.

SUFOI har også været i forbindelse med den københavnske kok, Jens Madsen, der med sit eksemplar af den lokale avis »El Dia« og et foto af fænomenet besøgte dagbladet Politikens redaktion for at berette om fænomenet. Politiken omtalte derefter hændelsen på bagsiden den 26. marts 1979.

I Næstved sidder Carl Jensen også med et farvefoto af himmelfænomenet samt den lokale spanske avisomtale. Han har til Næstved Tidende den 31. marts 1979 fortalt om sin oplevelse:

*Næstved Tidende,
31. marts 1979*

Ildkugle tegnede på himlen i nattemørket. Hjem fra Tenerife med sit livs oplevelse

NÆSTVED - Spanierne slog korsets tegn. De huskede flodbølgen, som skyllede over øen sidste år. Vi andre stod chokeret til tavshed på restaurantens terrasse. Den uforklarlige ildkugle tegnede på nattehimmelen, som hvis nogen svingede med en kæmpelygte, der kunne lyse med alle spektrets farver, men hvor grønt var dominerende.

Carl Jensen, Skyttemarksvej 61, fortæller om sit livs oplevelse. Den fandt sted den 5. marts på Tenerife, De Canariske Øer. I sidste uge kom han hjem fra tre ugers rekreation på Cal-lao Salvajecentret på vestsiden af øen.

Hundreder af mennesker så det samme. Helt inde i Afrika blev folk forskrækket af det, som ingen videnskabsmand eller militær-ekspert hidtil har kunnet forklare.

Det varede ca. 25 minutter. Længe nok til, at en fotograf kunne tage en serie tydelige farvebilleder. Carl Jensen fortæller:

- Vi havde lige sat os for at spise, da tjenerne pludselig løb ud på terrassen. Vi stirrede ud gennem vinduerne og så det mærkelige fænomen på den anden side af nabøen Gomera. Ildkuglen havde tegnet en uregelmæssig flerfarvet cirkel, da den styrtede mod jorden eller havet et eller andet sted vestpå.

- Så steg den op igen og tegnede et kæmpe ruder es. Dens hale fra før stod stadig som fros-

Den store lysstyrke fik havet til at
skinne med et koldt lys.

set ind i himlen. Pludselig lyste den kraftigt op omkring sig. Med hastigheden fra et overlydsfly forsvandt den ind i en sky og slukkede igen lyset over øen Gomera, som havde været helt oplyst. Alt var stille hele tiden.

- Vi gik ind for at spise og diskutere. Senere opdagede nogle af damerne, at de fik grønne pletter, når de smurte creme på armene. Pletterne kunne vaskes af med vand. Jeg ved, at det lyder utroligt, men det var det også, siger Carl Jensen.

Allerede på et meget tidligt tidspunkt havde vi modtaget et farvefoto af fænomenet fra et af vore medlemmer, fru Ellen Harder, der var på rekreation med REKREDAN på Hotel Callao Salvaje på Tenerife.

Med baggrund i dette farvefoto kunne det være en mulig forklaring på fænomenet, at der enten fra en raket eller fra en satellit var udløst en bariumsky til brug for videnskabelige målinger. Denne teori blev også omtalt i en kommentar til interviewet med Carl Jensen i Næstved Tidende. Dog blev det naturligvis også understreget, at det kun var en mulig forklaring, der som andre teorier skulle undersøges nærmere.

Fra REKREADANS repræsentant på stedet, Kjeld Sund, har vi også modtaget en beretning om det passerende:

»Jeg stod på Hotel Callao Salvaje's terrasse i samtale med nogle gæster, da jeg lagde mærke til en besynderlig solnedgang. Efterhånden gik det op for mig, at det ikke drejede sig om solen. Det var mørkt og himmelhvælvingen skiftede farver i vestlig retning. Efter ca. 45 minutters forløb begyndte farverne at blive svage, og pludseligt kom den lysende genstand til syne, som det fremgår af de forskellige tegninger. Da objektet havde nået en vis højde, uddøde det stærke lys, og objektet fortsatte tilsyneladende opefter.«

Kjeld Sund fortæller endvidere om vejret, at det var mørkt, men klart og vindstille med en temperatur på ca. 20° C. Objektet angives som på størrelse med en ært i udstrakt arm. Det var stærkt lysende med et gyldent, konstant lys, og der hørtes ingen lyd. Efter Kjeld Sunds opfattelse passerede objektet ikke foran terrængenstande af nogen art på noget tidspunkt. Retningen til genstanden fra observationsstedet var

Vest, og lyset steg helt op til ca. 75° højde, inden det forsvandt.

Til spørgsmålet om, hvad Kjeld Sund selv mener, der kan have forårsaget fænomenet, siger han til SUFOL, at det måske kan have været en eller anden form for raket, evt. en militærehemmelighed.

Dagbladet EL DIA var den avis, der i størst opsætning og med flest fotos bragte sagen frem. EL DIA omtalte fænomenet i flere udgaver, 6., 9. og 11. marts 1979. Disse udgaver er ikke mere til at opdrive på De kanariske Øer, idet de i stort tal er hjembragt af de utallige turister som feriens oplagte souvenir. Dette gælder også et farvefoto, der i et oplag på mindst 500 stk. blev solgt på de lokale hoteller for 200 ptas pr. stk.

De af EL DIA offentliggjorte fotos var taget af fotografen Joaquin Nebro, der sammen med sin kone jagttog og fotograferede sceneriet fra øen La Gomera.

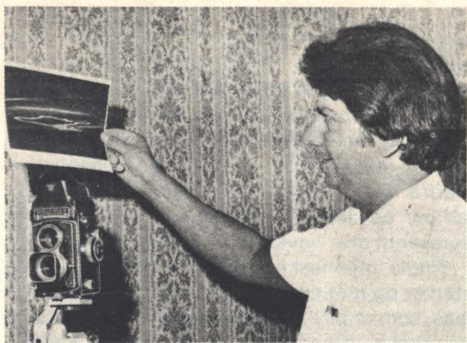
Efter at have offentliggjort fotografierne, indkaldte EL DIA til et møde, hvor man fremviste de forskellige fotos, og hvor tilstedeværende vidner, UFO-interessererede og videnskabsmænd udvekslede synspunkter om, hvad det observerede fænomen kunne skyldes. Til stede var mange journalister fra uge- og dagblade, ligesom Radio Nacional de Espana optog debatten på bånd.

Fotografen Antonio Gonzales Llopis (der har taget billederne på side 107 og 109) beretter i ugebladet »Di. z Minutos« fra den 24. marts 1979 om sin oplevelse:

»Jeg var i min bil på vej mod Hotel Riviera ad landevejen mod Puerto Rico på den sydlige del af øen Gran Canaria, da min opmærksomhed blev afledt fra vejen af et fænomen på himlen.

Det var et meget smukt fænomen, som en mærkbar solnedgang. Ikke desto mindre var solen på dette tidspunkt allerede gået ned. Kunne det være et nordlys?

Jeg standsede i den højre vejside i retning mod Puerto Rico. Da vognens lys ikke generede mig, lod jeg det være tændt, og ligeledes lod jeg radioen være tændt, fordi jeg var interesseret i at få at vide, hvad der skete med tipskuponerne på grund af spiller-strejken. Jeg satte fotostativet op og lagde en Kodak-color film med 400 ASA i apparatet. Kameraet er et Carena med et Mamiya Sekor 1000 DTL objektiv på 55 mm (blænde 1.4). Jeg tog adskillige

Fotografen Antonio Morales ses her med sit kamera og et aftryk af den første del af himmelfænomenet.

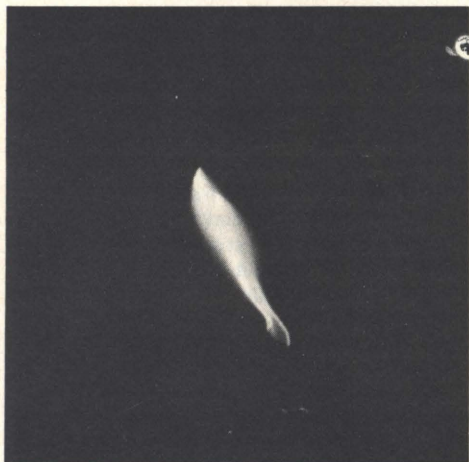
fotografier af himmel-fænomenet, som lignede en koncentrisk cirkel med alle regnbuens farver. Derefter fotograferede jeg nogle fiskerbådes lys, for at opnå nogle sammenligningspunkter. Bådene befandt sig en halv snes kilometer fra kysten.

Da jeg var parat til at slå stativet sammen, pakke kameraet væk og gå tilbage til vognen, så jeg pludselig et lysbunt, som steg op fra havets dyb. Lyset var ikke helt hvidt, men nærmest som gammel elfenben og meget strålen-

de. Jeg er helt sikker på, at dette objekt steg op fra havet. Jeg garanterer for det med mit liv. Objektet begyndte at hæve sig med stor hastighed. Den store lyskugle var som fri energi, og i spidsen fløj en genstand, som havde form som en pyramide. Jeg tog adskillige fotografier, mens jeg støttede mig til fotostativet. Billederne blev taget med forskellige eksponeringstider, fordi jeg ville sikre mig, at billederne af UFOet blev gode. Det varede ca. 3 minutter fra det flyvende objekt steg op fra havet og til det forsvandt på himlen. Efter den store lysekspllosion forsvandt, blev jeg ved med at følge UFOet, mens det steg op over himlen efterladende et let lysspør. Klokken må have været mere end 20.15, fordi sports-programmet i bilradioen var sluttet. Det mærkeligste ved det hele er, at mens UFOet steg op på himlen, blev det fænomen som først opstod - nemlig en slags koncentrisk cirkel fuld af farver og lys - stadig svagere indtil det helt forsvandt, da UFOet fløj igennem det. I mellemtiden var der ankommet andre mennesker, som havde betragtet fænomenet fra Puerto Rico, men som nu havde bevæget sig over til klipperne, idet sigtbarheden dér var bedre.

Blandt disse personer befandt sig portier'en fra et hotel i nærheden og Don Jose Ojeda, lægen fra Puerto Rico, som ligesom jeg også var vidner til UFOets opstigning. Alle så vi det sam-

Det lille lysende objekt ses øverst med en lang lysende »hale« efter sig.

Det lysende objekt er stadigvæk øverst. Nu har »halen« fået et større omfang.

me, og vi kunne bekræfte hinandens indtryk. Raketten, rumskibet eller hvad det nu var – jeg mener selv det var et UFO, som har base under havet omkring De canariske Øer – steg skråt op fra havets overflade meget, meget hurtigt. Jeg tør ikke gætte på hvilken hastighed den havde. Under dens opadstigende bane observerede jeg i to tilfælde, at den så ud til at standse i øjeblikke på tiende-dele sekunder for at flytte sig vinkelret på sin bane. Det så ud som om den korrigerede banen. Før vi mistede den fuldstændig af syne, lukkede en slags ben eller vedhæng bag på objektet sig, som om det havde været skydedøre. Derefter tabte vi den så af syne.

Det, som jeg har set og fotograferet, er et UFO, mener jeg. Det drejer sig ikke om en halucination og heller ikke om et atmosfærisk fænomen. Dette har jeg også sagt til de militære personer, som forhørte mig, og som tog mig med ud på det samme sted som jeg fotograferede UFOet fra. Vi ledte efter sporene fra stativet til mit kamera. Vi fandt dem, og således kunne de bestemme det nøjagtige sted, hvor jeg havde befundet mig. Jeg viste dem det sted, hvor UFOet var dukket op. Jeg ved, at de militære myndigheder er ved at foretage en undersøgelse af fænomenet. Jeg er ikke klar over, hvad de finder ud af, men jeg er helt sikker på hvad jeg har set. Det var et UFO. Og en anden ting: Nogle gange ændrer fotografier en lille smule ved virkeligheden, men i dette tilfælde er det nøjagtigt det samme man kan se på billeder, som hvad der foregik i virkeligheden.«

Forskrækkelser, panik og uro

Indbyggerne i den lille landsby Guia de Isora på Tenerifa var måske dem, der bedst kunne iagttage UFOets tilsyneladende. Flere kvinder besvime fuldstændig panikslagne rundt om på gaderne, »fordi vi troede, at det var verdens ende som var kommet«. Sådan sagde flere bagefter. Byens største torv blev fyldt med folk. »Det var imellem La Palma og Gomera«, forklarede en kvinde. »Det var som en kugle, der hele tiden kom nærmere, og som skiftede farve imellem lilla, grå og orange. Det var faktisk meget smukt«.

En af de kvinder, som besvime, forklarede til de lokale journalister, at »jeg var ikke klar over, at der foregik noget unormalt, før der var gået et stykke tid. Jeg kunne ikke lide det og

var bange. Jeg befandt mig alene i en snæver gade, følte et eller andet jeg ikke er klar over og måtte sætte mig«. Andre fra samme landsby forsikrede, at selv vejret skiftede. Før det skete var det temmelig koldt, men bagefter var luften temmelig lun. Størstedelen af de tilstedeværende var enige om, at UFOet kunne observeres derfra en hel time – først som nogle farvede striber og derefter som en stor ildkugle, som forsvandt over havet i løbet af nogle minutter.

Nogle mennesker i Las Palmas fik dårlige nerver og måtte indlægges. Doktor Trujillo Cubas, som er psykiatriker, oplyser: »Når der sker mærkelige hændelser i et vist område kan de, der lider af mentale sygdomme, og de der er disponeret for det, i visse situationer få et udbrud af psykisk krise«.

Ifølge de beretninger, som andre aviser og radioen i Las Palmas har indsamlet, blev børnene i visse områder skrækslagne ved at se fænomenet, og mange kvinder gav sig til at skrike hysterisk.

Bilerne standsede og deres lygter gik ud

Øen Gomera ser ud til at være det sted, hvor man kunne betragte fænomenet nærmest, og visse personer derfra kan give mange detaljer vedrørende UFOets form. Lourdes Hernandez Rodriguez forklarede f.eks., at han havde set en slags genstand som en »flad gryde eller tallerken af størrelse som tre etager af en bygning, og som udsendte et orange lys«. Derimod forsikrede Gonzala Damas, at det hun så »var en ting af bæger-form, hvid af farve og med et blåt lys rundt omkring«.

Øjenvidner på Tenerifa siger derimod, at det var en farvet kugle, som steg op af havet. Den løftede sig med stor hastighed op mod himlen, og efterlod et langt flerfarvet lysspor, som blev på himlen i en halv time.

Passagererne i en bus fra Las Palmas overværede også UFOets fremkomst og forsvinden. Chaufføren bekræfter, at uden han kan give nogen logisk forklaring på det, slukkede bussens lygter sig i dette tidsrum. Et køretøj, som var på vej i nærheden, blev standset, og passagererne siger, at de ikke kan finde nogen logisk grund til vognens standsen.

Der har heller ikke manglet øjenvidner fra luf-ten. Eufonio Garcia Monforte og Miguel Molledo, to piloter fra det kanariske charterselskab

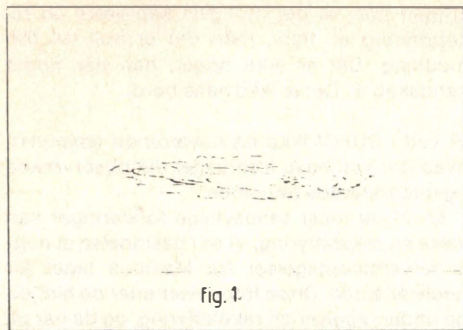

fig. 1.

Fænomenet starter som en usædvanlig solnedgang med lysende skyer et stykke over horisonten i vest.

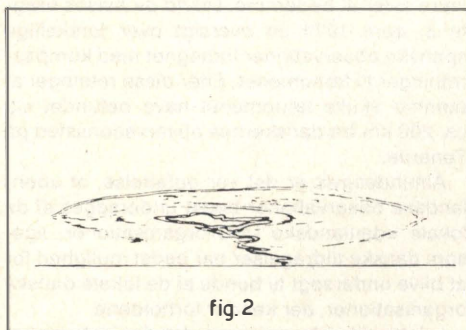

fig. 2

Her udvikles fænomenet til stærkere lysende perlemorsagtige eller regnbueagtige farver med en slags lysende »kondensstribe« bugtende sig i farvespillet på vesthimlen.

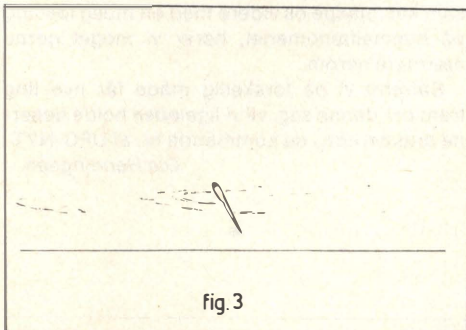

fig. 3

Farvevirkningen på vesthimlen dæmpes efterhånden. Pludselig ser observatørerne et lille kraftigt lys med en hale efter sig flyve opetter.

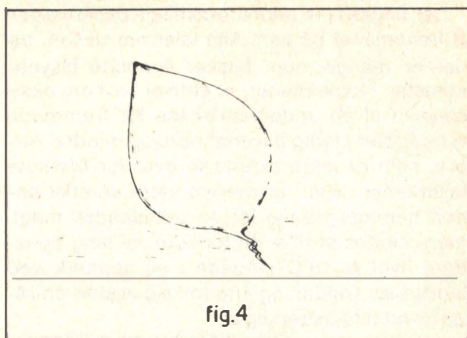

fig.4

Det lille lysende objekt er stadigvæk foroven. »Halen« er nu blevet af enorm størrelse.

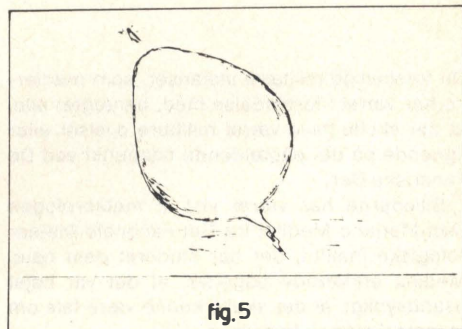

fig.5

Det lille lysende objekt fortsætter opetter og forsvinder til sidst, medens »halen« endnu ses i nogen tid på himlen.

Naysa, så det mærkelige objekt, da de var på vej fra Las Palmes til Mauretanien. »Den skød en hastighed på 21.000 km/t«, fortalte de. Men også andre piloter så det uidentificerede flyvende objekt. Piloterne fra Naysa har uddybet hvad de så, og ifølge dem var det første et meget stort lys, der først var orange og derefter rødtligt. »Vi så en kegleformet genstand«, fortæller de, »som drejede rundt om sig selv«. »Objektet efterlod sig et nærmest blålig-grønt lysspor på 400 meters bredde«, fortæller piloterne videre, »som efter ca. 20 min. forsvandt til intet«. På grund af UFOets store hastighed, vover de ikke at beskrive dens form nærmere, »men denne kunne nærmest være firkantet«, forklarede de til journalisterne.

Der findes ikke andre forskellige beskrivelser af fænomenet på øen. Alle taler om UFOet, og der er mange, som husker lignende tilsynskomster. Nogle mener, at enhver tvivl om eksistensen af en undervandsbase for fremmede rumfartøjer stadig bliver mindre og mindre. Andre, som er mere skeptiske over for flyvende tallerkener, siger, at der må være en eller anden hemmelig base for en udenlandsk magt. Man mindes et tilfælde for ikke ret lang tid siden, hvor et UFO landede i en løgmark ved landsbyen Galdar, og efterlod sig et stort område brændt fuldstændig af.

(*Diez Minutos*, 24-3-1979.)

De forskellige militære instanser, som medierne har været i forbindelse med, benægter alle, at der skulle have været militære øvelser eller lignende på det pågældende tidspunkt ved De kanariske Øer.

Billederne har været vist til meteorologen Don Mariano Medina fra Det nationale Meteorologiske Institut, der har studeret dem nøje. Medina erklærede bagefter, at det var højst usandsynligt, at der skulle kunne være tale om et meteorologisk fænomen.

Der er, siger han, tale om to helt forskellige ting, nemlig et usædvanligt solnedgangsfænomen (solen gik ned kl. 18.10) samt et lysende objekt, der intet har med et meteorologisk fænomen at gøre.

På yderligere spørgsmål om, hvad Medina så mener, at fænomenet kan have drejet sig om,

udtaler han, at det muligvis kan være en raketaffyring el. lign., men det er kun en formodning. Det er ikke noget, han har noget kendskab til. Det er ikke hans bord!

Vi ved i SUFOL ikke på nuværende tidspunkt, hvad der kan have forårsaget det observerede og fotograferede fænomen.

En af de mest sandsynlige forklaringer kan være en raketaffyring. Vi er i besiddelse af nogle farvefotooptagelser fra Mallorca taget for nogle år siden. Disse fotos viser efter de hidtidige undersøgelser en raketaffyring, og de har på visse punkter en besnærende lighed med fotografierne fra De kanariske Øer den 5. marts 1979.

Afstanden til det observerede fænomen kan være svær at bedømme. Diario de Avisos bragte 8. april 1979 en oversigt over forskellige spanske observationer indtegnet med kompasretninger til fænomenet. Efter disse retninger at dømme skulle fænomenet have befundet sig ca. 200 km fra danskernes observationssted på Tenerife.

Almindeligvis er det vor opfattelse, at udenlandske observationer bedst undersøges af de lokale udenlandske UFO-organisationer, ligesom danske tildragelser har bedst mulighed for at blive undersøgt til bunds af de lokale danske organisationer, der kender forholdene.

I dette tilfælde mener vi det dog relevant at foretage yderligere undersøgelser gennem forskellige instanser og videnskabelige institutioner, da så mange danskere har været inddraget som øjenvidner til hændelsen.

Skulle der blandt læserne være oplysninger, som kan hjælpe os videre med en mulig løsning på himmelfænomenet, hører vi meget gerne nærmere herom.

Såfremt vi på forskellig måde får nye ting frem om denne sag, vil vi ligeledes holde læserne orienterede i de kommende nr. af UFO-NYT.

Ole Henningsen

Meteorologen Don Mariano Medina fra Instituto Nacional de Meteorologia studerer de mange farvebilleder af fænomenet nærmere.

GEIGERTÆLLEREN

— en ny dimension i sporingsarbejdet?

af Erik Tillisch

At friske spor af landede UFOer kan udstråle en målbart forøget radioaktivitet, er ofte refereret og helt vel dokumenteret. Derfor ligger det nær at antage, at selve UFOet afgiver en endnu kraftigere stråling, og antagelsen bekræftes af et lille litteraturstudium, der refereres i denne artikel.

Spørgsmålet er interessant, fordi geigertælleren, hvormed radioaktiviteten kan måles, er tilgængelig for en overkommelig pris og derfor aktuel også for amatører til sporing og registrering.

Når emnet: måling af overflyvende UFOers radioaktivitet kun er sparsomt belyst i litteraturen, skyldes det først og fremmest, at der kun meget få steder står åbne geigertællere parat, når UFOer overflyver et område. I forbindelse med forskningsprojekter omkring atomkraftens udnyttelse er der ikke desto mindre foretaget kontinuerlige målinger af denne art; men det drejer sig oftest om undersøgelser, der ikke offentliggøres.

I det følgende skal refereres i hovedtræk, hvad Edward J. Ruppelt bringer af tankevækkende information i sin bog »The Report on Unidentified Flying Objects« (New York 1956, Ace Book udgaven side 264-74).

Radioaktiviteten blusser op

To ansete fysikere ansat ved atomenergikommissionen fortæller: En gruppe videnskabsmænd arbejdede med udstyr til at måle baggrundsstråling, den meget svage, harmløse stråling, der altid er til stede i atmosfæren. Den er underkastet svage variationer, men vil aldrig tiltage til noget væsentligt, uden der er en god grund.

En dag, mens to af eksperterne overvågede instrumenterne, registreredes en pludselig forøgelse af strålingen, der holdt sig et par sekunder og derefter faldt tilbage til det normale. Radioaktiviteten nåede vel ikke det farlige niveau, men højst usædvanligt var det.

Mens de forbløffede iagttagere undersøgte apparaturet for tekniske fejl (uden at finde no-

gen), kom et tredje medlem af forskergruppen tilbage fra en biltur til byen. Han havde lige haft en UFO-observation på vejen og busede ud med sin historie uden at høre, hvad kollegerne havde levet imens. Højt på den blå himmel havde han set tre sølvskinnende, vistnok kugleformede objekter flyve i V-formation med en hastighed hurtigere end fly. Han sprang ud af vognen og hørte ikke en lyd. Ved en rekonstruktion af køreturen fastslog de 3 videnskabsmænd med et par minutters nøjagtighed, at UFO-observationen var samtidig med den forøgede stråling.

Efter dette aftalte forskergruppen, at i tilfælde af fremtidige strålingsforøgelser skulle nogen omgående løbe ud og spejde efter objekter på himlen. Det blev aktuelt 3 uger senere, da strålingen igen blussede op, og man spændte ud og så et mørkt objekt stryge over himlen. Under den efterfølgende vedvarende diskussion turde observatøren ikke stå inde for, at det kunne udelukkes, det var et fly, han havde set. En skeptiker mente, det kunne være et overflyvende fly med avanceret radar-grej, der havde øget radioaktiviteten, og da gruppen var i den misundelsesværdige situation at kunne rekvirere luftbårne radar- og radarsporingsanlæg til overflyvning af forsøgsstationen, blev der faktisk gennemført et storstilet forsøg med alt tænkeligt radar-grej. Det ene efter det andet drønedes hen over strålings-målestationen uden at give det ringeste udslag.

Det må beklages, at de værdifulde observationer led den alt for sædvanlige trange skæbne: De blev officielt bortforklaret som instrument-svigt, fugle, flyvemaskiner osv. Kort tid efter var forsøgsserien afsluttet, og forskerholdet blev opløst; men tildragelserne var da bekendt langt ud i videnskabelige kredse og vakte hos flere en lyst til at genoptage forsøgene. Nogle udslag heraf er omtalt.

Skuret på bjergtoppen

Et år senere (1950) var nogle af de oprindelige eksperter med til at danne en gruppe, der for

egen regning opsatte en strålings-sporestation i en forladt bygning på en lille bjergtop. Udstyret var selvvirkende og bestod af geiger-rør anbragt i et mønster, der skulle give en idé om retningen til strålingskilden. Med hensyn til visuelle UFO-observationer stolede man på jungletrommerne, som man vidste ville gå på ethvert amerikansk videnskabeligt institut.

Hver anden dag skulle der skiftes bånd på bjergtoppen, og da der i 3 måneder ikke havde været noget på båndet, skønt der i området var gjort UFO-observationer, begyndte man at finde det hele noget besværligt og overvejede at holde op. Så skete det! Kl. ca. 10 en december-formiddag meldte jungletrommerne et sølvskinnende cirkulært objekt nær instrumentskuret. UFOet blev set af adskillige. Båndet i instrumentet viste senere, at flere af geiger-rørene var udløst kl. 10.17 af en strålingsintensitet på 100 gange normal baggrundsstråling.

Inden for de næste 2 måneder registrerede instrumentet på bjergtoppen unormal stråling ved 3 lejligheder, hvor der blev meldt UFO-observationer. Et af dem blev tillige registreret på radar. Efter disse begivenheder holdt man stationen i gang til følgende års juni, men der blev ikke målt flere tilfælde af øget stråling, og påfaldende nok blev der heller ikke meldt om observationer i perioden.

Videnskabsmændene sparede nu klatreturene til bjergtoppen og gik i stedet i gang med en detaljeret undersøgelse af det indsamlede materiale i samarbejde med kolleger fra andre forsøgsstationer. Man fastslog, at der ikke var solplet-aktivitet samtidig med strålingen, ej heller stråling samtidig med stedfunden solplet-aktivitet. Ethvert forsøg på at finde kendte kilder til radioaktiviteten var forgæves, og ingen fejl kunne påvises ved instrumenterne. Med de bedste videnskabelige metoder, de kunne finde, blev det fastslået, at visuelle observationer og høj radioaktivitet var mere eller mindre samtidige.

Blandt dem, der blev grebet af de tankevækkende resultater fra bjergtoppen, var 2 astronomistuderende. De måtte nøjes med en til formålet tilpasset geigertæller uden recorder og var derfor henvist til at holde vagt, når anlægget var i gang, hvilket naturligvis satte grænser for modtagetiden. To gange havde de målt en bølge af høj strålingsintensitet. Ved den ene lejlighed stod de på et tag og observerede stjerner,

da geigertælleren klikkede hurtigere og hurtigere for til sidst at afgive en konstant summen. Netop da fór en strålende blå-hvid ildkugle over himlen. Da den havde passeret, faldt geigertælleren tilbage til det konstante ene klik pr. sekund.

Skønt man ikke drog de unge menneskers sandfærdighed i tvivl, blev der lagt mindre vægt på deres observationer, fordi deres udrustning ansås for utilstrækkeligt. De var selv ikke uenige heri.

Storstilet udrustning

Ganske anderledes luksusudstyr stod til rådighed for en oberst, hvis interesse ligeledes var vakt af snakken fra bjergtoppen. Han stod for forsvaret af en (åbenbart vigtig) forsøgsstation med eget radarnet og med et sindrigt system af strålingsmålestationer anbragt i en afstand af 100 miles hele vejen rundt om stationen!

Det lykkedes obersten at få adgang til journalerne fra både strålings- og radarstationerne, og han og hans medarbejdere fandt faktisk tilfælde fra januar til juni 1951, hvor der var registreret radioaktiv stråling langt over det normale og samtidigt observeret UFOer på radar. Det var opmuntrende resultater, der førte til et aktivt samarbejde mellem strålings-, radar- og lokale UFO-folk.

En julaften lige før solnedgang kom to af oberstens medarbejdere kørende hjem fra stationen, da de ved vejsiden så to standsede biler, hvis førere og passagerer stod udenfor og betragtede noget på himlen. De standsede omgående, sprang ud og så et lyst cirkulært objekt lavt over den østlige horisont. De iagttog det i nogen tid, mens det langsomt bevægede sig nordpå, hvorpå de kørte tilbage til stationen. Her kunne man fortælle om et uidentificeret objekt, som radarskærmen havde lokaliseret nær den position, hvor UFOet var set fra bilen, og som også på skærmen sås at bevæge sig mod nord. Et jagerfly var blevet alarmeret. Piloten nåede lige at få et glimt af noget, der lignede det rapporterede UFO, men blev så blændet af solen og mistede kontakten.

Da strålingsrapporterne nåede ind efter nogle dage, viste de, at stationer øst for hovedstationen – nogenlunde på linie med radar-ekkoet – havde vist den største forøgelse af strålingen. Stationer mod vest viste intet.

Man kan forstå, at den vellykkede observati-

RUPPELT'S ØNSKEPOSITION

Kaptajn Edward J. Ruppelt, forfatteren til artiklens materiale, var den første af en række på 7 ledere af Project Blue-book, den amerikanske stats officielle UFO-undersøgelseskontor, der sorterede under luftvåbnets efterretningstjeneste fra 1952 til 1969.

Blue-book er gået over i historien som den instans, der kvalte og forplumrede et fremragende rapportmateriale fra en periode med usædvanligt mange rapporter af exceptionel kvalitet.

Det er dog næppe fair at anlægge så negativ vurdering af netop Ruppelts arbejdsindsats i dette kontroversielle og vanskelige job. Han afløste Project Sign og Project Grudge (1947-52), som tog arbejdet alt andet end alvorligt; men takket være et meget heldigt sammentræf af Ruppelts ærlige interesse, energi og ansvarsfølelse kombineret med en samtidig bølge af gode rapporter (bl.a. om UFO'er over Washington), som medførte en kortvarig videbegærlighed hos nogle medlemmer af generalstaben, blev hans periode af stor værdi for den civile forskning. Ved sin fratræden offentliggjorde Ruppelt nemlig en sober rapport baseret på det officielle materiale, han havde bearbejdet, og om arbejdsvilkårene for en UFO-mand i US Air Force.

Når bogen på sit omslag opreklameres som »den eneste bog om flyvende tallerkener udelukkende baseret på officielle Air Force papirer«, må man nok tage forbehold for visse passager fra Ruppelts fortrolige samtaler med videnskabsmænd, der forlangte fuld diskretion og derfor næppe afgav officielle vidnesbyrd.

Afsnittet om radioaktiv stråling er netop en af disse passager; og det er derfor

tvivlsomt, om materialet er indeholdt i de nu tilgængelige Blue-book arkiver.

Det er svært at undertrykke en vis misundelse, når man betænker Ruppelts position. Alle USAs væbnede styrker havde pligt til at rapportere observationer til hans kontor, hvor han havde 10 mand til hjælp og et – efter omstændighederne – overdådigt budget til rejser og undersøgelser. Rapporterne kom fra top-trænet specialiseret personel, udstyret med verdens bedste materiel spredt over et helt kontinent. Han sad i en ønskeposition, som han med sin fortælleevne har omsat i en bog, der må regnes blandt klassikerne.

E.T.

on opmuntrede oberstgruppen til at forbedre deres teknik. Et ret storstilet program blev da også planlagt; men igen i dette tilfældet det hele til jorden på grund af betænkeligheder fra højere sted.

Hvor står strålingsundersøgelserne i dag?

Under omtalen af strålingsmålinger ved UFO-observationer skriver Ruppelt, at fascinerende ideer er svære at kvæle, og at dette er en idé

med mere end ét liv. Den videnskabelige mentalitet trives ved at fjerne det mystiske element fra uventede hændelser, og derfor overrasker det ham ikke, at undersøgelserne fortsatte.

Nu, 25 år senere, kunne det være et studium værd at finde frem til, i hvilket omfang strålingsundersøgelserne fortsatte, hvilke erfaringer man indvandt om udstyr og teknik, og hvilke resultater man fandt.

Et nært samarbejde med videnskabsmænd var en væsentlig del af Ruppel's intense arbejde med US Air Force's UFO-rapporter. Gang på gang overraskes han over, hvor levende interesserede de fleste videnskabsmænd var i sagen, skønt de officielt anså bevisførelsen for utilstrækkelig. Det går igen i omtalen, at or-

dentlige målinger af UFOer ville få adskillige videnskabsmænd til at gå aktivt ind i forskningsarbejdet, og den radioaktive effekt var et af de konkrete forhold, der fremhæves som en mulig målbar egenskab.

Det er nok rigtigt, at denne idé har flere liv, og i mine øjne er den rigeligt et godt genoplivningsforsøg værd. Var det ikke en opgave for seriøse amatørgrupper at indarbejde så gedigent et program, som evner, kræfter og midler tillader? Vel har vi ikke det gigantiske amerikanske militærapparat til hjælp; men vi er heller ikke hildet af dets bureaukrati og rådvildhed. Beslutsomhed og vedholdenhed bør kunne opveje ikke så lidt af det, der måtte komme til at mangle i udstyr.

Erik Tillisch

Fanatisme vil sige, at man fordobler sine anstrengelser, efter at man har glemt sit mål.

Santayana

Studier af ionosfæren

I Arecibo, Puerto Rico, er man ved at bygge et astronomisk instrument, som skal udforske ionosfæren. Det er det lag af elektrisk ladede partikler, som danner den yderste del af Jordens atmosfære, og som reflekterer radiobølger tilbage til Jorden.

Instrumentet vil agitere og »opvarme« de ladede partikler med en kraftig energistråle. Virkningerne i ændringerne i ionosfæren vil blive studeret med radar i Arecibo-teleskopet 25 kilometer væk.

Radar-ekkoerne vil medføre oplysninger om partiklernes bevægelser, deres temperatur, kemiske sammensætning og reaktioner. Med disse informationer kan fysikerne bl. a. undersøge solpletters virkninger på radiokommunikationer på Jorden.

Berl. Tid. 18. juni 1978

UFO SPACE

NEWSCLIPPING JOURNAL

**worlds largest
worlds most informed**

TWO NEWSCLIPPING AGENCIES BASED IN DALLAS, TEXAS AND PARIS, FRANCE SCAN 8000 DIFFERENT U.S. DAILY AND WEEKLY NEWSPAPERS EVERY MONTH MULTIPLY THAT BY THE NUMBER OF EACH PAPER'S MONTHLY ISSUES, AND THE U.S. TOTAL IS WELL OVER 100,000 PER MONTH ADD TO THAT THE TOTAL NUMBER OF ENGLISH LANGUAGE NEWSPAPERS CHECKED IN OVER 70 COUNTRIES, AND YOU'LL SEE WHY THERE IS NO FINEER UFO JOURNAL TO KEEP YOU COMPLETELY INFORMED ON THE WORLD SCENE MANY FOREIGN LANGUAGE TRANSLATIONS

PROMPT ON-TIME SERVICE!!

ATTENTION IS SHOWN TO SEARCHES FOR EXTRATERRESTRIAL LIFE BY RADIOTELESCOPES FOR SIGNALS OF INTELLIGENCE AND OF LIFE-BASED MOLECULES FLOATING ABOUT INTERSTELLAR SPACE OR IF YOUR TASTE RUNS TO THE BERMUDA TRIANGLE, THE LOCH NESS MONSTER, BIG FOOT, ANCIENT ASTRONAUTS, OR JUST NATURE AT ITS MOST MYSTERIOUS SELF

planet-wide press coverage

**SUBSCRIBE AND SEE THE BIG DIFFERENCE
OVER 150 Pages Each MONTH**

**First Issue
mailing
JULY 1st**

CHOOSE THE POSTAL RATES THAT YOU CAN AFFORD!!

	MONTH	YEAR	
NORTH AMERICA	\$3.50	\$40.00	SURFACE
	45.00	50.00	AIR
ELSEWHERE	\$3.50	\$40.00	SURFACE
C. AMER. CARIBBEAN	\$5.50	\$60.00	AIR
S. AMER. EUROPE	\$5.00	\$55.00	AIR
ELSEWHERE	\$6.00	\$70.00	AIR

CHECK OR MONEY ORDER IN U.S. CURRENCY OR FOREIGN EQUIV
P.O. BOX 45673 DEPT X DALLAS, TEXAS 75245 USA

Fortæl venner og bekendte om UFO-NYT

Jo flere abonnenter vi får, des mere UFO-forskning kan vi få i gang herhjemme.

Alt SUFOL's arbejde afhænger af frivillig, ulønnet indsats.

FOTA-orientering

Vi skal i dette nr. af UFO-NYT forsøge at indfri noget af løftet om en mere udførlig omtale af SUFOIs detektor. Når der skrives »noget af løftet«, er det fordi vi af forskellige årsager endnu ikke finder tidspunktet passende til at offentliggøre det komplette diagram af MFI-6 – som detektoren er blevet døbt. (MFI står for Magnetisk Feltdifferens Indikator – type 6).

Hovedelementerne i den elektroniske opbygning består af sensorspolen – fire integrerede operationsforstærkere med forskellige funktioner – cmos timer/huskekredsløb – transistorswitch – lysdiode til indikering af alarm – transistor til styring af udvendig alarm. Beskyttelsesdioder sikrer mod fejlpoling af extern spændingstilslutning. Den normale spændingsforsyning leveres af et lille 9 volt batteri indbygget i kassen.

Strømforsbruget andrager i tomgang ca. 6,2 mA – ved en kraftig feltændring kan det stige til ca. 22 mA.

Kortfattet fungerer MFI-6 på følgende måde: en pludselig feltændring forårsager en svag strøm i sensorspolen. I det efterfølgende forstærkertrin bliver dette svage signal forstærket voldsomt op, hvorefter det ledes dels til måleudgangen via et såkaldt spændingsfølgertrin, dels til et efterfølgende forstærkertrin hvor niveauet reguleres. Herfra føres signalet til et diodekompleks, der skal sikre at detektoren

reagerer både på et stigende og faldende felt – hermed også et pulserende felt. Et timerkredsløb »husker« signalet i 3-5 sek. (fortsætter feltændringerne starter proceduren forfra, der er således ingen grund til at bruge strøm på længere alarmtider). Timerkredsløbet styrer en transistorswitch, hermed også lysdioden der udgør den indbyggede alarm, samt en power-transistor, der fungerer som kontakt for en udvendig alarmtilslutning. Denne udgang er også sikret mod forkert tilsluttet spænding.

Kassen er fremstillet af trykstøbt aluminium – dette sikrer en god elektrisk afskærmning. De udvendige mål er 110×60×30 mm, altså mindre end en husholdningstændstikæske. Overfladebehandlingen er grå hammerlak. Samtlige betjeningsorganer er ført ud på den ene sideflade, de skal kort nævnes: DC-fatning – for tilslutning af udvendig strømforsyning (det indbyggede batteri afbrydes når stikket isættes) – afbryderen – måleudgangen (mini-koaxialfatning for tilslutning af skærmkabel til evt. måleudstyr) – lysdioden (for visuel alarmgivning) samt to Barb ministik for tilslutning af udvendig alarmgivning (relæ til fjernmelding etc.). Totalvægten af MFI-6 incl. batteri er ca. 250 g.

Hvordan detektoren kan udnyttes af feltobservatøren – hvordan den kan tilsluttes et alarmnet – hvilket ekstraudstyr der kan kobles på – hvad man især skal tage hensyn til ved stationær montering, samt hvordan detektoren indgår i sporingssystemet – alt dette kommer der mere om i et efterfølgende nr. af UN.

B.Aa.

Rya-tæpper med SUFOI-mærke

Du kan nu erhverve et smukt, håndlavet rya-tæppe med SUFOIs symbol.

Og samtidig støtter du SUFOIs EDB/Tekniske Fond, idet overskuddet går ubeskåret til dette fond.

Tæppet måler 50 x 70 cm (se billedet) og koster **kun kr. 190,-**

Er du interesseret, send da venligst dit navn og adresse til Per Andersen, Lottesvej 15 st., 8220 Brabrand. Du vil da på et senere tidspunkt modtage et endeligt tilbud med oplysninger om størrelse, farver m.m.

Der vil kun blive tale om et begrænset oplag, der bliver hånd-syet efterhånden som der viser sig interesse for rya-tæppet.

Fly 412 savnes

Mandag den 9. april bragte dansk TV en for UFO-interesserede lidt speciel film kl. 18.00. Læs her hvad man blandt andet skrev fra Danmarks Radio i foramtalen af filmen:

»Fly 412 savnes« er en science fiction-historie, for såvidt som den forudsætter eksistensen af de såkaldte UFOer (Uidentificerede Flyvende Objekter), men den foregår på Jorden, og der optræder ikke væsener fra andre planeter i filmen.

Historien er den, at to jettfly på mystisk vis forsvinder, mens de forfølger UFOer, men flyvevåbnet nægter officielt at indrømme begivenheden. Pete Moore er oberst i flyvevåbnet, og han irriteres over denne officielle holdning til problemet, og selv om han sætter sin karriere på spil ved at gå imod sine overordnede, prøver han alligevel at trænge til bunds i affæren. Der har været fire vidner til hændelsen, fire piloter, som på deres radarskærme har kunnet følge forsvindingen, men flyvevåbnets efterretningsvæsen synes nærmest interesseret i at bevise, at vidnerne ikke har set noget. Hvad er der egentlig sket?

Glenn Ford har rollen som Pete Moore, og blandt de øvrige medvirkende er Bradford Dillman og Guy Stockwell. Jud Taylor har instrueret denne TV-film.

Selv om der var tale om en regulær spillefilm, var der alligevel mange interessante detaljer i filmen, der fik en del UFO-interesserede landet over til at henlægge aftensmaden til et andet tidspunkt.

At man fra filmselskabets side havde gjort sit til at gøre filmen »en anelse autentisk«, gengik helt åbenbart af indledningen, hvor man anvendte adskillige autentiske UFO-optagelser i meget korte klip. Ligeledes var der et enkelt lynklip fra en pressekonference med deltagelse af en af de tidligere talsmænd i UFO-spørgsmål fra Pentagon.

Det glæder os naturligvis, at man bringer sådanne film, selv om vi må erkende, at det forekommer os lidt ejendommeligt (og naturligvis

I den amerikanske TV-film fra 1974 spiller Glenn Ford en oberst i det amerikanske luftvåben, som prøver at trænge til bunds i en affære omkring UFOer, uidentificerede flyvende objekter.

irriterende!) at bringe filmen på netop dette tidspunkt af dagen.

BTs TV-anmelder, Rigmor Jessen, havde dagen efter denne kommentar til filmen:

Det er temmelig hensynsløst af TVs programlæggere at sætte en helaftensspændingsfilm på i tiden 18 til 19.15. Lad gå med korte serier og andre ikke-langstrakte udsendelser. Så kan man altid finde 25 minutter til middagsmaden. I aftes var der ikke en chance.

Men de, der valgte at lukke for TV og hellige sig måltidet, valgte nu ikke den magreste lod. Filmen var en skrækkelig røverhistorie - tror jeg. Ganske vist har man hørt så meget om CIA og andre efterretningsvæsener, at ørerne for længst er faldet af og villigheden til at tro hvadsomhelst steget. Man tror så gerne, at Special Intelligence og andre er villige til at benægte kendsgerninger, der ikke bekræfter den sand-

hed, de går ind for. Han, der indberettede om de faktiske årsager til uroen i Iran, skal nok også være blevet forbigået nogle gange ved ud nævnelser. Men at Pentagon skulle have interesse i at undertrykke eventuelle kendsgerninger om UFOer, vor tids flugtdrøm, er svært at sluge.

»Desværre« er det en kendsgerning, at amerikanske UFO-organisationer på det seneste har haft held til via »Freedom of Information Act« at få frigivet hidtil hemmeligholdte dokumenter om UFO-tildragelser.

Så, kære Rigmor Jessen, værsgo', slug!
Ole Henningsen

RAPPORT HEMMELOG

I Frankrig har der i de senere år været en officiel forskning i UFO-fænomenerne. Denne forskning har været gennemført af en gruppe højt ansete videnskabsmænd fra forskelligartede videnskabelige institutioner i Frankrig som nævnt i dette nr. af UFO-NYT.

Forskningsgruppen »GEPAN« blev ledet af dr. Claude Poher fra »Centre National d'Etudes Spatiales«. Gruppen har udarbejdet en 500 sider stor rapport over sine undersøgelser af UFO-tildragelser.

SUFOI har via forskellige kanaler forsøgt at fremskaffe et eksemplar af denne for os særdeles interessante rapport, men uden held - desværre. Det er gennem »Centre National d'Etudes Spatiales« i Paris blevet os meddelt, at »GEPAN«s 2. rapport betragtes som et internt arbejdsdokument, som man derfor ikke ønsker udleveret.

Vi har dog alligevel forhåbning om snarest at kunne vende tilbage i UFO-NYTs spalter med mere nyt fra GEPANs undersøgelser.

OH

SUFOIs EDB/TEKNISKE FOND

PÅ VEJ MOD DE FØRSTE 10.000,- KR.??

Som det kan ses af total-beløbet er Fondet nu på vej mod halvdelen af de 20.000,- kr. vi har sat som mål. Med en indsats *nu* fra *dig* vil Fondet kunne nå de første 10.000,- kr. inden for den næste måned!!

I fremtiden vil SUFOI få brug for økonomiske midler for at kunne fortsætte Projekt UFODATA, som foretager den elektroniske databehandling af SUFOIs UFO-rapporter.

Og i nær fremtid har SUFOI brug for betydelige beløb til investeringer i avanceret teknisk udstyr. Udstyret skal bruges til de fuldautomatiske, elektroniske sporingsstationer, som FOTA har under udvikling. Det er blandt andet gennem disse projekter, at SUFOI er ved at placere sig blandt verdens mest forsknings-aktive UFO-organisationer.

Men kun gennem en økonomisk støtte fra UFO-NYTs læsere, er disse projekter realiserbare!

Vil du hjælpe til med løsningen af UFO-fænomenerne?

Vil du hjælpe os med at nå vores mål på 20.000,- kr.?

Beløb bedes indbetalt på giro 9 11 77 25. Talonen bedes mærket »EDB/Teknisk Fond«.

Alle, der indbetaler mindst 15,- kr. til EDB/Teknisk Fond, vil automatisk modtage et flersidet duplikat om det spændende Projekt UFODATA.

Bemærk dette duplikat kan *ikke* købes, men kan kun erhverves på ovennævnte måde!

**TOTAL pr. 15-5-79:
Kr. 6.990,-**

Boganmeldelser

Gerard O'Neill:

Rumkolonier – en udfordring til fremtiden!

380 p., ill. kr. 98,00.

Forlaget RHODOS.

Det er kedeligt at skulle advare imod at købe en bog, som man egentlig helst så at alle rumfartsinteresserede købte!

Det lyder som et paradoks, men forklaringen er, at O'Neills bog allerede er blevet en klassiker indenfor rumforskningen i den engelske udgave, men RHODOS' danske »oversættelse« er utilgiveligt dårlig.

I korte træk går ideen om rumkolonierne ud på, at der er en mængde fordele; miljømæssige, økonomiske, sociale og teknologiske, ved at oprette beboelser i rummet i stedet for på planeternes overflader. Der er lagt et stort arbejde i at regne på både tekniske, økonomiske og sociale problemer med hensyn til rumkolonierne, blandt andet indenfor NASAs rammer, og vi vil senere i bladet berette om planerne. Blot skal der her gives en fornemmelse af, at det er store forhold, det drejer sig om. O'Neill giver selv, hvad han kalder en moderat vurdering af, hvornår menneskeheden kan have den første »RUMØ« i kredsløb, med plads til omkring 10.000 mennesker. Har De et gæt? år 2100? eller måske endnu senere? – nej, så-mænd i år 2002, hvis man forestiller sig at projektet blev sat i gang til næste år! Og desuden er en Rumø ret så billig: udgifterne bliver imellem 3 og 18 mia. 1975-dollars årligt i de 22 år, planlægningen og fremstillingen af en Rumø vil vare. Det ser endda ud til, at en Rumø kan tjene sig ind på kortere tid, end det tager at bygge den.

Hvis De læser engelsk bare nogenlunde, skulle De anskaffe Dem pocketudgaven af O'Neills bog: *The High Frontier*, udgivet af Bantam Books i januar 1978. Den er set her i landet til godt 30 kr.

Den danske oversættelse af bogen er mildest talt dårlig. Oversætteren, Terese Krabbe, har tydeligvis ikke begreb skabt om naturvidenskabelige beskrivelser, og jeg vil endda tillade mig at tvivle enten på hendes engelskkundskaber

eller på hendes evne til at skrive dansk, eller måske begge dele! Mange afsnit i bogen er kun forståelige, hvis man sidder med den engelske udgave ved siden af. Rumfartsspecialisterne Helle og Henrik Stub har skrevet indledningen til den danske udgave, og de er til deres egen store fortrydelse blevet sat på titelbladet som bearbejdere af bogen, selv om de kun har rettet de værste rumfartsfaglige fejl og har frasagt sig ansvaret for resten af teksten. Videre i listen af fortrædeligheder opdager man, at O'Neill har fået forkert fornavn. Rhodos kalder ham konsekvent Gerald! En pudsighed er kildehenvisningerne. Det er meget almindeligt i videnskabelige værker at give kildehenvisninger ved hjælp af et lille tal i teksten sådan her⁵, der hvor kilden anvendes. Sidst i bogen eller artiklen findes selve listen så i nummerorden. I »Rumkolonier« findes disse numre på deres rigtige pladser (bortset fra at de helt mangler i de første 1½ kapitel), men man har tydeligvis glemt listen bag i bogen. I sidste øjeblik har man så tilføjet en kildeliste, taget fra Bantam-udgaven, blot med »Chapter« rettet til »kapitel«, og resten på engelsk.

En ros skal forlaget dog have: Tegningerne i bogen fremtræder nydeligt, måske netop fordi det er tegninger (se ann. af en anden Rhodos-bog i UFONYT nr. 1/79).

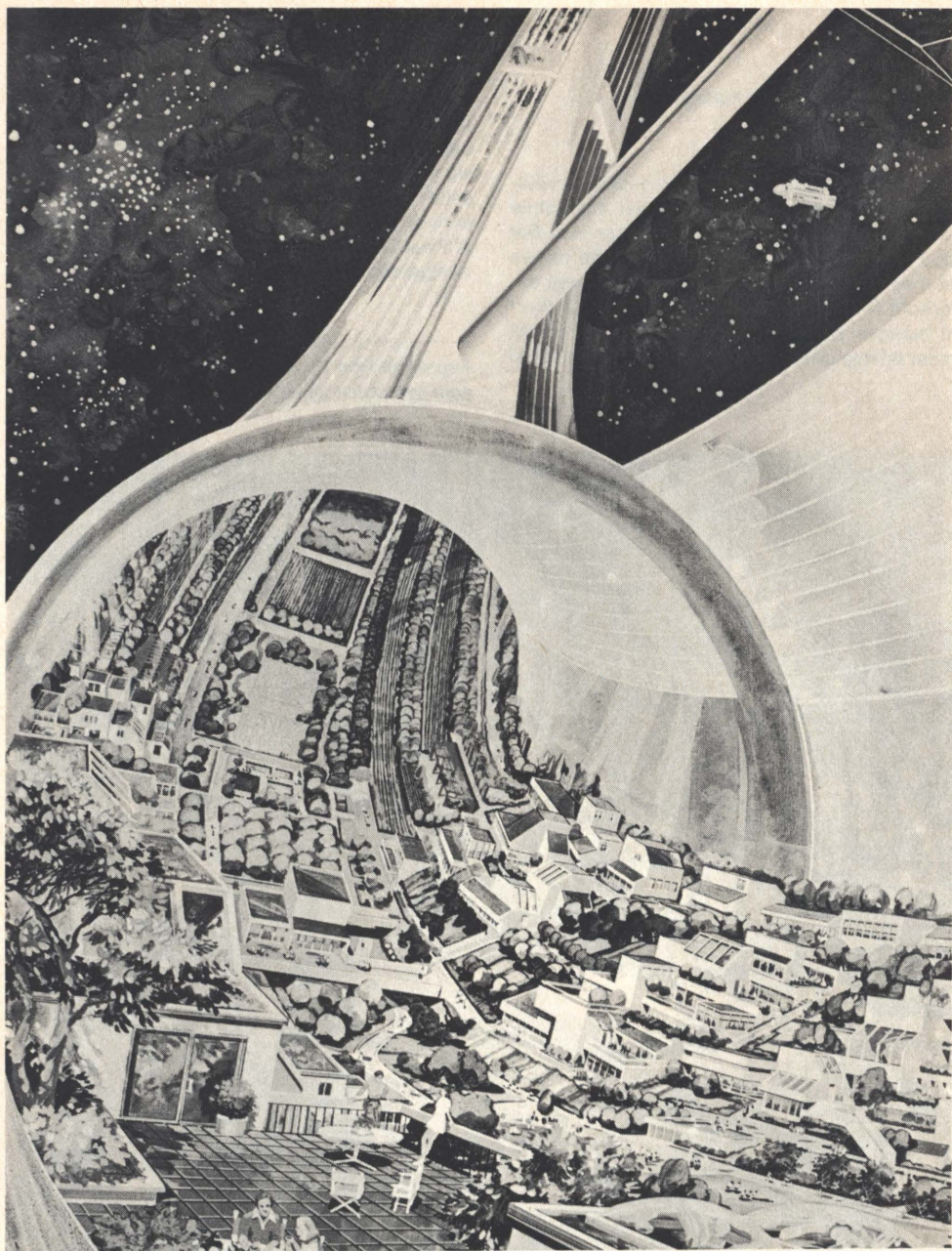
Alle disse kedelige ting samlet i én bog er ikke bare irriterende – eller morsomt, alt efter temperament – det er også tragisk, fordi udgivelsen af »The High Frontier« på dansk nok er noget af et vovestykke. Sælger bogen ikke, hvad der ville være rimeligt at tro, ovenstående taget i betragtning, varer det sikkert meget længe, før et forlag igen tør binde an med bøger, som smager af rumfart.

OJK

SÅ HAR MAN HØRT DET MED!

Britiske flykontrollører måtte i påsken advarer lufttrafikken over Sydengland mod en »flyvende orangefarvet elefant«. Det drejede sig om en kæmpemæssig elefantformet reklameballon for et cirkus i Southampton, der havde revet sig løs og var forsvundet i skydækket over byen.

Politiken, 19. april 1979

En tegners opfattelse af en af de første rumkolonier; en roterende torus (hjul) med beboelsesområder indvendig. Kilde: NASA.

Carl Sagan:
Paradisets Drager
220 p., ill. kr. 98,00.
Lindhardt og Ringhof's Forlag.

Efter Sagens mening kan menneskets intelligens beskrives og begrundes ved det gamle mundheld: Det er mængden, der gør det! Det skal forstås på den måde, at et levende væsen er mere intelligent, jo større hjernens vægt er i forhold til legemsvægten. Det betyder (sikkert til manges store glæde) at mennesket er det mest intelligente væsen på jorden, tæt fulgt af

delfiner, de store primater, hvalerne og elefanten. I den anden ende af skalaen finder man i øvrigt de store dinosaurer.

Ser man på, hvor de forskellige sanser, evner og følelser er placeret i menneskehjernen, ledes man til den tanke, at hjernen har udviklet sig ved at »bygge ovenpå« eksisterende hjerne-celler igennem evolutionshistorien. Sagan beskriver dette udmærket ud fra en teori udviklet af Paul D. McLean om den »triune hjerne«, det vil sige den tredelte hjerne.

Tegneren Don Davis har begået denne tegning, som symbolsk beskriver bogens indhold.

Inderst i vore hjerner finder man krybdyr-hjernen, som i bestanddele og evner nøje svarer til de nulevende krybdyr. Denne del, kaldet Reptil-komplekset, indeholder vores aggressivitet, vores ritualiserede adfærd og territorieinstinkter og grundlaget for sociale hierarkier (hakkeorden!). Senere i udviklingshistorien opstod så pattedyrene, og disse har generelt mere hjerne end krybdyr, i form af det såkaldte limbiske system. I dette finder man sædet for vore følelser og for de følelsesregulerende kirtler: hypofysen, amygdala og hypothalamus. Desuden findes i dette hjernelag sædet for omsorgsadfærd over for unger og andre artsfæller og ligeledes en del af hukommelsen.

Som sidste nye skud på hjernestammen (!) finder man hos de mere intelligente væsener Neocortex, altså hjernebarken, hvor man finder synsevne, rumsans, sprogevner, forestillings- evne og andre abstraktionsevner.

Oven i denne treenige hjernestruktur finder vi så en tydelig forskel på højre og venstre hjernehalvdele funktioner. Det viser sig, at det evige skænderi imellem rationelt tænkende og intuitive personer (naturvidenskab/humaniora, den traditionelle opfattelse af mænds og kvinders måde at tænke på, o.s.v.) faktisk også foregår imellem vore to hjernehalvdele: Hjernens højre side er overvejende »intuitiv«; den styrer musikalitet, inspiration, rumopfattelse o.l., mens venstre side indeholder læse-, skrive-, tale- og regneevner m.m.

Det er hovedideerne i Sagens bog, men man må ikke tro, at bogen er skrevet lige så tørt og summarisk som et kort referat nødvendigvis må være – forfatteren henter inspiration – via sin højre hjernehalvdel – i menneskehedens myter og overleveringer, og han glemmer heller aldrig sin naturvidenskabelige baggrund, og – hvad kendere af Carl Sagens hidtidige forfatterskab vil gense med glæde: Han skriver i sin sædvanlige ironiske og humoristiske tone.

Bogens afsnit om hjernens fremtidige udvikling, dels evolutionsmæssigt og dels ved hjælp af ydre hjælpemidler som datamater og andre former for »mentale proteser«, er ikke det mindst interessante, men det skal ikke refereres her.

Sagan indrømmer i indledningen til bogen, at han ikke er fagmand på dette område, men samtidig har han den bedste undskyldning af

alle for at skrive bogen: Han kunne ikke lade være!

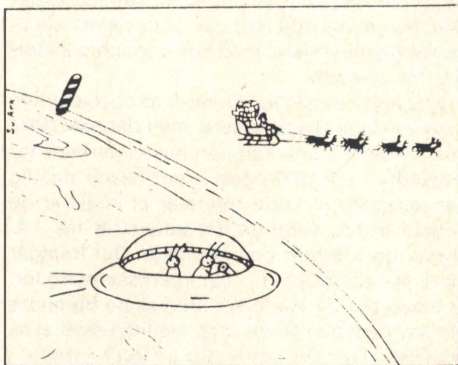
Selv om Paradisets Drager ikke er en let læst bog, er de fleste i stand til at få udbytte af den, eventuelt med en fremmedordbog ved hånden. Udstyret er upåklageligt, illustrationerne er informative og meget fint reproducerede, og det er ikke lykkedes mig at finde en eneste trykfejl.

Bogen anmeldes her i UFO-NYT af to grunde: Forfatteren er kendt af læserkredsen for sine bøger om UFOer, rumforskning og liv i rummet, og desuden kan den sikkert være en inspirationskilde for de af læserne, som påtænker at skrive om intelligens, som Per Andersen opfordrede til i sidste nummer.

Som nævnt behandler Sagan meget mere end menneskehjernens opbygning. Titlen »Paradisets Drager« kan måske virke lidt kryptisk, men jeg vil ikke her afsløre, hvorfor bogen hedder sådan. Den nysgerrige læser kunne måske tænke lidt over, hvorfor så mange mennesker er bange for krybdyr, især slanger, før vedkommende går hen for at købe bogen.

OJK

* * *

Ingen tvivl om det. Jordboernes rumfartøjer ER virkelig primitive!

Henry Lauritzen: *Det uforklarlige
– nogle uløselige mysterier.*
204 p., ill. kr. 125,00 indb.
Chr. Erichsens Forlag.

Forfatteren ser sig selv som »manden, der er forbavset og lykkelig over alle de mysterier og uforklarlige ting, livet har at byde på. Men samtidig glad for, at vi aldrig får løsningerne på gåderne, for vi mennesker bliver næppe lykkelige ved at kende alle svarene.« Samtidig er han dog klar over, at dette ikke just er nogen videnskabelig holdning til tilværelsen, og bogen giver da heller ikke svaret på et eneste mysterium. Faktisk påstår H.L., at de emner, han har udvalgt, vil blive ved med at være uløste og uløselige, og han konstaterer endda dette med en undertone af fryd.

Spørgsmålet er, om der er noget at fryde sig over? Bogen behandler alle de kendte mysterier og tillige en del ikke så kendte sager, og det sker i en let og bevidst causerende tone, under afsnitsoverskrifterne »Skibe og fly forsvinder sporløst«, »Mennesker forsvinder!«, »Gådefulde bygningsværker«, »Historiske mysterier«, »Mordgæder og kriminalsager«, »Litterære gåder«, »overtro og spådomme«, »Fabeldyr og væsener«, »UFOer« og »Døden«, hvilket sidste jo nok er det største mysterium af dem alle.

De sager, som denne anmelder har haft forudsætninger for at vurdere, er behandlet sobert og med »skelen til alle sider«, og det skal forfatteren have ros for. Rosværdigt er det også, at der bag i bogen findes en udførlig kilde-liste, hvoraf det dog fremgår, at det ikke hele tiden er de mest sikre, men nok populære kilder, H.L. har anvendt.

Afsnittet om UFOer vil være af speciel interesse for dette blads læsere, men det skal nævnes, at dette afsnit kun kan have interesse for begyndere udi UFOlogien – det består nemlig hovedsagelig af korte referater af nogle af de kendte sager, samt en del udtalelser fra J.A. Hynek og kredsen omkring ham. Det fremgår klart, at det aspekt, H.L. har interesseret sig for, er ideen om UFOerne som rumskibe fra andre kloder, men han slutter dog afsnittet med at så lidt tvivl: »Tror De, der findes UFOer? – Det vil i hvert fald nok være naivt at forvente en simpel forklaring på hele spørgsmålet.«

Der er nok grænser for, hvor længe man kan

fryde sig over de forskellige mysterier, selv om de bliver så appetitligt præsenteret som her – for ingen skal være i tvivl om, at det er en velredigeret og spændende bog (og det lyser ud fra siderne, at forfatteren er inkarneret anglofil, og at han har nydt at skrive bogen) – men selve grundholdningen i bogen er uholdbar og gold. Det kan ikke nytte noget at slikke sig om munden og sætte sig til rette med piben og portvinen, hver gang man får præsenteret et nyt mysterium og så lade sig nøje med det. Det er da betydeligt mere interessant at finde løsninger, og man skal såmænd ikke være ræd for at løbe tør for spørgsmål. Det er vist notorisk for al forskning, at der opstår mange nye spørgsmål for hvert eneste, som besvares.

Forfatteren optræder som (en hyggelig) referent, han bidrager ikke med spor nyt, og derfor tror jeg at hans læsere vil føle sig snydt, bogens pris taget i betragtning – men lån bogen på biblioteket, hvis De kommer forbi alligevel.

OJK.

PAS PÅ DERES HAMSTER!

Franske videnskabsmænd undersøger et mysterium om sammenhængen mellem uidentificerede flyvende objekter og hamsters død. Forleden var nogle hamstere-jere fra den østfranske by Aubincourt på udkik efter UFOer. Samtidig med, at de observerede en af slagsen, døde deres hamstere. På Maisons-Alfort-dyrehospitalet nær Paris foretages en analyse af hamsterligene for, om muligt, at få konstatere, hvorfor dyrene døde, mens UFOen passerede hen over himlen.

Politiken, 1. april 1979

PS: Bemærk datoen!

Rapport fra GEPAN

Den franske regerings officielle UFO undersøgelsesprojekt GEPAN er det mest indgående, der nogensinde er iværksat over UFO fænomenet. GEPANs videnskabelige ledelse er sammensat af medlemmer fra Meteorologisk Institut Lyons Astronomiske Observatorium, De Socialpsykologiske og Astrofysiske Laboratorier ved Paris' Universitet, Geodynamisk Forskningscenter, Polyteknisk Lærestalts afdeling for teoretisk fysik og afdelingen for fysisk meteorologi ved Clermont-Ferrand Universitet . . . Det følgende er deres sammenfatning.

Groupe d'Etudes Des Phénomènes Aérospatiaux Non-Identifiées (GEPAN).

Titel: »Præsentation for GEPANs Videnskabelige Råd af undersøgelser udført i løbet af det første semester af 1978«.

*Dato: Juni 1978,
5 bind, ca. 500 sider.*

Dr. Claude Poher

Denne rapport fra den franske regerings UFO studiegruppe behandler de undersøgelser, gruppen har gennemført i første del af 1978. Tre specialgrupper (hurtig indskriden («udrykning»), fysiske spor, radarvarsling) blev dannet som en del af studiegruppens funktioner, men de blev kun lidt anvendt i 1978. I stedet for var størstedelen af arbejdet koncentreret om 11 sager af høj troværdighed og mærkværdighed. Elleve sager blev undersøgt til mindste detalje. Kun én viste sig at have en almindelig forklaring. I de resterende 10 viste det sig, at afstanden mellem vidnerne og objekterne var mindre end 250 m. Af rapportens 5 bind, var 3 udelukkende helliget analyser af disse 11 sager, der alle undtagen én var fra før 1978. Den ældste var fra 1966. To af sagerne var humanoid-observationer.

Analyserne og udforskningen af hvert tilfælde blev udført af et team på 4 personer. Teamet bestod bl.a. af en psykolog, som særskilt udførte en psykologisk undersøgelse relevant for vurderingen af vidneudsagnene. Den omhu, med hvilken afstande, vinkler og psykologiske faktorer blev vurderet, gør ved sammenligning størsteparten af Condon-rapporten yderst sølle. Undersøgelserne har i mange sager været lærebogseksempler på, hvorledes sådanne undersøgelser bør udføres.

I 10 af de 11 tilfælde var konklusionen, at vidnerne havde overværet et materielt fænomen, som ikke kunne forklares som værende et naturligt fænomen eller et menneskeskabt instrument. En af rapportens hovedkonklusioner er, at bagved det totale fænomen er der en »flyvende maskine . . . hvis flyvemåde (egl. »måde at

holde sig oppe på») og fremdrivning er ukendt for os«.

GEPAN blev dannet i 1977 under Dr. Claude Pohers ledelse. Pohér har nu trukket sig tilbage, idet han følte, at han havde gjort alt, hvad han kunne gøre med de eksisterende metoder. Ikke desto mindre er organisationen ikke blevet opløst, men fortsætter arbejdet. Gennem 1977 var den i stort omfang beskæftiget med at kontrollere Pohers statistiske arbejder, som den godkendte. I 1978 har den udvidet sin virksomhed til at efterforske observationstilfælde. Den bliver alarmeret angående aktuelle sager via fjernskriver af Gendarmeriet, Det franske Politi. Ovennævnte rapport er blevet godkendt af GEPANs tilsynsførende videnskabelige råd.

Note: Den originale rapport blev begrænset til 140 (120?) kopier og var hemmelig. Den er ikke tilgængelig for almindelig udbredelse, og er i alle tilfælde på fransk.

P.S. Der er i rapporten udførlig omtale af Teheran-tilfældet, men intet, der er ukendt blandt forskere. Det er ikke en af de undersøgte elleve sager, der alle var franske.

»Selvom den studerede 2 nattelystilfælde, forblev begge klassificeret »uidentificeret«.

Direkte modtaget informationsmateriale oversat af Kim Møller Hansen

PS: Se også side 119. *red.*

Photocredit: NASA

Kæmpeskridt, der gav store forventninger: 10 år er gået; var der nogen, der sagde bristede forhåbn ?

Italien grebet af UFO-feber

Tre politimænd i Puglia siger de så tre cigarformede, ildspruttende objekter, og en frisør i Siena påstår at han mødte en lille grøn mand med horn.

En romersk forretningsmand fortalte i en landsomfattende TV-udsendelse om et møde med to grålig-farvede »mini-mænd«, der steg ned fra himlen i en lysstråle.

Fiskere i Adriaterhavet har rapporteret om pludselige tidevandsbølger på ellers rolige dage og kugler af rødt lys, der dukkede frem fra havet.

Italienerne er grebet af, hvad Milano-avisen »Corriere Della Sera« kalder »flyvende tallerken-feber« som en hel epidemi. Uidentificerede flyvende objekter (UFOer) over Middelhavs-halvøen har skabt en sådan mani, at så galt en fængselsfange i Bari flygtede fra sin celle og op på fængslets tag i håb om at få kig på et UFO.

Videnskabsmænd, UFOloger, sociologer og andre eksperter får daglig spalteplads i nyhedsmedierne for at analysere det mærkelige fænomen, der plager italienerne.

Det begyndte alt sammen i september, da fiskere nær den adriatiske havneby Pescara en morgen sejlede hjem med beretninger om mystiske bølger, paddehatte af røde lys, der dukkede op fra havet, og snesevis af flyvende »tallerkener« der zig-zag'ede hen over himlen. Kort efter druknede to af deres kolleger, da deres trawler kæntrade i den (som eksperter udtalte) absolut stille og rolige nat. Tidligere havde folk, der lever langs med kystlinien, rapporteret, at havet pludselig trak sig hundreder af meter tilbage, for nogle timer senere at vælte tilbage som en uhyre tidevandsbølge. Andre fiskere gjorde lignende iagttagelser i nævnte område – nærmere betegnet en trekant, der strækker sig fra Pescara til den nærliggende fiskerlandsby Ascoli Piceno, og ud i Adriaterhavet. Området blev hurtigt berømt som »Den onde Adriater-trekant«, og Italiens Nationale Center for UFO-studier sender nu en yacht af sted, understøttet af radar og andre elektroniske finesser, for at foretage en undersøgelse i området.

For få dage siden stoppede trafikken i Nea-

pel, da hundredvis af mennesker stormede ud på gaderne for at betragte en enormt stor, hvid diskos, der ubevægeligt viste sig over byens centrum. Meteorologer har senere udtalt, at det kun var en særlig sky-formation.

To politimænd i Calabrien sagde, at de så et objekt »der udsårede et glimtende orange-farvet lys«. De meddelte pr. radio til deres hovedstation: »Vor bilmotor stoppede og ville ikke starte under UFOets passage«.

UFO-observationerne har tilskyndet et italiensk satirisk ugeblad at udsende et falsk nummer af »Corriere della Sera«, der meddelte, at et rumskib var landet i Mexico. Udgaven blev omgående beslaglagt.

Videnskabsmændene har yderst forskellige forklaringer på, hvad det er, der er foregået på den italienske himmel eller i italienernes tankegang. Professor Francesco Alberoni, der er sociolog ved Milanos universitet, sagde: »Sådanne visioner hænder sædvanligvis på tidspunkter, hvor befolkningen befinder sig i fare eller i krise... vi må tage øjnene væk fra himlen, og i stedet her på jorden søge at udforske, hvad der nager vort sind«.

Direktøren for Psykologisk Institut i Milano, Franco Fornari, har et mindre dramatisk syn på sagen og siger, at menneskeheden alle dage har skabt deres egne myter og mirakler.

»I en så kompliceret tid som vor føler folk en vældig stor trang til at virkeliggøre deres forventninger. Det gamle begreb om engle bliver fornyet, og englen er nu blevet et UFO«, sagde han.

En anden psykolog, Alfonso di Nola fra Neapel, siger: »Tidligere havde disse objekter på himlen en mytisk betydning, men i dag er vor mentalitet mere videnskabelig betonet«.

Præsidenten for UFO-Centret, Gancarlo Barattini, opfatter observationerne som ukendte atmosfæriske fænomener, i smag med elektriske udstrålinger ved klima-ændringer.

En anden UFO-forsker gik ind for teorien om »våben-test«, idet tests af nye raketter tidligere har givet anledning til store antal UFO-observationer. Hans syn på sagen bliver kraftigt understøttet af eksperter ved Neapels observatorium, der udtaler, at de endnu ikke har observeret noget på himlen, som de ikke var i stand til at forklare.

Iberian Daily Sun
4. januar 1979
v/ E. Bøtter-Jensen

Brev fra en astro- naut

Ambassadør Griffith
Grenadas Mission ved
De Forenede Nationer
New York

9. november 1978

Kære Ambassadør Griffith.

Jeg vil gerne meddele Dem mine synspunkter vedr. vore ikke-jordiske besøgende, populært kaldet »UFOer« og fremsætte nogle forslag til, hvad man måske kan gøre for at behandle sagen ordentligt.

Jeg er af den overbevisning, at disse ikke-jordiske fartøjer og deres besætninger kommer og besøger denne planet fra andre planeter, som klart er lidt mere teknisk fremskredne, end

vi er her på Jorden. Jeg mener, at vi bør have et koordineret program på topplan til videnskabelig indsamling og analyse af data fra hele verden hvad angår enhver form for tildragelse og samtidig til planlægning af, hvordan vi bedst muligt kan skabe en venligssindet kontakt til disse besøgende. Vi skal muligvis først vise dem, at vi har lært at løse vore problemer på fredelig vis i stedet for ved krig, før vi kan accepteres

som et fuldt ud kvalificeret medlem af det universelle samfund. Denne anerkendelse ville betyde enorme muligheder for en udvikling på alle områder i vor verden. Det ser derfor ud til, at De Forenede Nationer har en helt klar interesse i at behandle dette emne korrekt og hurtigt.

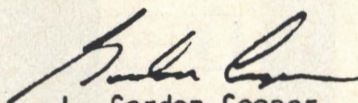
Jeg vil gerne påpege, at jeg ikke er en erfaren professionel UFO-forsker. Jeg har endnu ikke haft det privilegium at flyve et UFO eller at møde en UFO-besætning. Jeg mener dog, at jeg er nogenlunde kvalificeret til at deltage i debatten om dem, eftersom jeg har været på grænsen til det uhyre rum, hvori de rejser. Yderligere havde jeg i 1951 lejlighed til i løbet af 2 dage at iagttage mange UFO-overflyvninger. De var i forskellige størrelser og fløj i kampformation almindeligvis i retningen fra øst mod vest over Europa. De befandt sig i større højde, end vi på daværende tidspunkt kunne nå med vore jetfly.

Jeg vil også gerne henlede opmærksomheden på, at de fleste astronauter er meget tilbageholdende med overhovedet at diskutere UFOer på grund af de mange mennesker, der hensynsløst har solgt svindelberetninger og forfalskede dokumenter og som uden tøven misbruger astronauternes navne og omdømme. De få astronauter, som har fortsat med at beskæftige sig med UFO-sagen, har måttet gøre dette med stor forsigtighed. Der er adskillige af os, der tror på UFOer, og som har haft lejlighed til at se et UFO på jorden eller fra et fly. Der var kun een tildragelse i rummet, der muligvis kan have været et UFO.

Såfremt De Forenede Nationer indvilliger i at gå ind på dette projekt og derved giver det en vis anseelse, vil mange flere velkvalificerede mennesker sikkert gå ind på at stå frem og være til rådighed med hjælp og oplysninger.

Jeg glæder mig til at møde Dem snarest.

Venlig hilsen

L. Gordon Cooper
Col. USAF (Ret)
Astronaut

Direkte modtaget informationsmateriale oversat af Niels Jensen.

Leroy Gordon Cooper, Jr. er født den 6. marts 1927 i Shawnee, Oklahoma. Han blev 9. april 1959 udvalgt som medlem af den første gruppe pilot-astronauter under Mercury-programmet.

L. Gordon Cooper var reservepilot på Mercury 8, pilot på Mercury 9 under rumflyvningen 15-16 maj 1963, første amerikaner, der tilbragte 24 timer i rummet. Han var commandpilot på Gemini 5, der var i rummet den 21-29 august 1965 og reserve commandpilot på Gemini 12.

Cooper var reserve commander på Apollo 10 og var således emne til Apollo-13 månelandingen, der på grund af det berømte uheld måtte aflyses. Han afslog imidlertid og trak sig tilbage fra NASA og USAF i juli 1970. Han grundlagde derefter »Gordon Cooper Associates« i Florida og gjorde tjeneste ved »Academy of Defence Driving«, Irving, Californien.

I øjeblikket beskæftiger Gordon Cooper sig med forskning og udvikling som vicepræsident i »Wed Enterprises« under Walt Disney Productions.

OJK

Kom og oplev Mexico

I november 1978 varen flok UFO-interesserede i Mexico for at opleve nogle af de mange arkæologiske steder.

Rudolf C. Boldt og Ole K. Christensen beskriver turen med film og billeder på Folkehjem i Åbenrå, Haderslevvej 7, tirsdag d. 12. juni kl. 19.30. Der serveres kaffe m. brød. Entré 12,- kr.

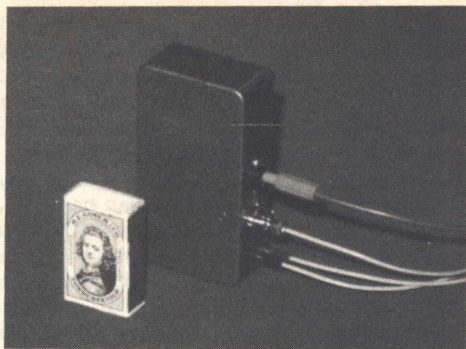
FOTA-orientering

Vi skal i dette nr. af UN forsøge at indfri noget af løftet om en mere udførlig omtale af SUFOIs detektor. Når der skrives »noget af løftet«, er det fordi vi af forskellige årsager endnu ikke finder tidspunktet passende til at offentliggøre det komplette diagram af MFI-6 — som detektoren er blevet døbt. MFI står for Magnetisk Feltdifferens Indikator - type 6).

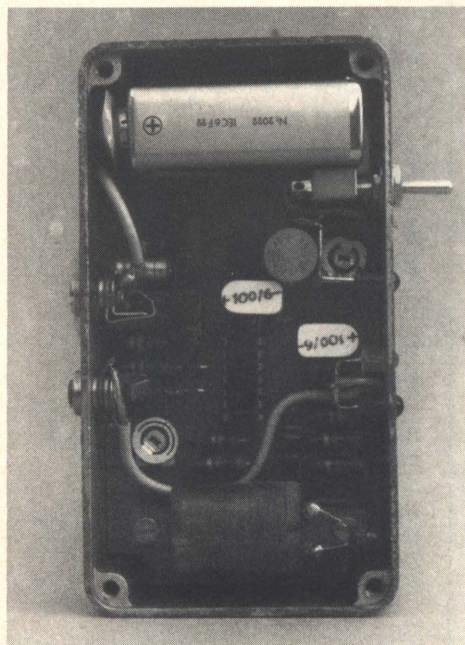
Hovedelementerne i den elektroniske opbygning består af sensorspolen — fire elektrificerede operationsforstærkere med forskellige funktioner — cmos timer/huskekredsløb-transistorswitch - lysdiode til indikering af alarm - transistor til styring af udvendig alarm. Beskyttelsesdioder sikrer mod fejlspoling af extern spændingstilslutning. Den normale spændingsforsyning leveres af et lille 9 volt batteri indbygget i kassen.

Strømforbruget andrager i tomgang ca. 6,2 mA — ved en kraftig feltændring kan det stige til ca. 22 mA.

Kortfattet fungerer MFI-6 på følgende må-

de: en pludselig feltændring forårsager en svag strøm i sensorspolen. I det efterfølgende forstærkertrin bliver dette svage signal forstærket voldsomt op, hvorefter det ledes dels til måleudgangen via et såkaldt spændingsfølgertrin, dels til et efterfølgende forstærkertrin hvor niveauet reguleres. Herfra føres signalet til et diodekompleks, der skal sikre at detektoren reagerer både på et stigende og faldende felt — hermed også et pulserende felt. Et timekredsløb »husker« signalet i 3—5 sek. (fortsætter feltændrin-

gerne starter proceduren forfra, der er således ingen grund til at bruge strøm på længere alarmtider.). Timekredsløbet styrer en transistor-switch, hermed også lysdioden der udgør den indbyggede alarm, samt en power-transistor, der fungerer som kontakt for en udvendig alarmtilslutning. Denne udgang er også sikret mod forkert tilsluttet spænding.

Kassen er fremstillet af trykstøbt aluminium — dette sikrer en god elektrisk afskærmning. De udvendige mål er 110 x 60 + 30 mm, altså mindre end en husholdningstændstikæske. Overfladebehandlingen er grå hammerlak. Samtlige betjeningsorganer er først ud på den ene sideflade, de skal kort nævnes: DC for (fatning) tilslutning af udvendig

strømforsyning (det indbyggede batteri afbrydes når stikket isættes) — afbryderen — måleudgangen (mini-koaxialfatning for tilslutning af skærmmkabel til evt. måleudstyr) — lysdioden (for visuel alarmgivning) samt to Barb ministik for tilslutning af udvendig alarmgivning (relæ til fjernmelding etc.). Totalvægten af MFI-6 incl. batteri er ca. 250 g.

Hvordan detektoren kan udnyttes af feltobservatøren — hvordan den kan tilsluttes et alarmnet — hvilket ekstraudstyr der kan kobles på — hvad man især skal tage hensyn til ved stationær montering, samt hvordan detektoren indgår i sporingssystemet — alt dette kommer der mere om i et efterfølgende nr. af UN.

B.Aa.

SUFOI'S GEIGERTÆLLER

SUFOI har i sin instrumentbeholdning en geigertæller, der er forsynet med Alfa/Beta- og Gammarør. Vi har tidligere bedt læserne om at bidrage med et beløb til dækning af indkøbet af denne geigertæller, der kostede os ca. 800 kr. på daværende tidspunkt.

Med stor glæde konstaterede vi, at der i løbet af få måneder kom ialt ca. 1.200 kr. ind til købet af geigertælleren. Det resterende beløb har SUFOI anvendt til indkøb af yderligere teknisk udstyr, som indgår i FOTAs sporingstation. TAK FOR HJÆLPEN!

Endnu har der ikke været positive resultater af anvendelsen af SUFOIs geigertæller, men det er nu vor hensigt at arbejde videre med radioaktivitetsmålinger. Dette sker bl.a. på baggrund af en henvendelse fra en UFO-interesseret gennem mange år, Erik Tillisch, hvis artikel om kaptajn Ruppelts erfaringer med radioaktivitetsmålinger ses i dette nr. af UFO-NYT.

Lederen af Forsknings-Teknisk Afdeling, FOTA, Bent Aalberg, vil i et senere nr. af UFO-NYT redegøre for, hvorledes sporingstationen vil blive udbygget med geigertællere.

Ole Henningsen

SUFOIs transportable geigertæller. Til højre i billedet ses det rør, der anvendes til måling af gamma-stråling.

Disse irriterende UFO'er!

Under denne overskrift bragte *Time* for nylig en notits om en ny hypotese til forklaring af dele af UFO-fænomenet. Teorien er, at disse lysende og summende objekter måske i virkeligheden er insekter! Vi bringer her notitsen i en oversættelse.

»De løb udenfor, og nåede at se et stort objekt med flad bund og en kuppel ovenpå, svæve over huset . . . De hørte en summende lyd, og iagttag blinkende lys rundt på kanten af UFOet. Disse lys havde et rødtligt skær, omend de til tider også skiftede til grønlige eller gullige nuancer«.

Denne hændelse, som er beskrevet i bogen »The Utah UFO Display« fra 1974, er bare en af de 80 iagttagelser af uidentificerede flyvende objekter, som er gjort nær den lille by Roosevelt i det nordøstlige Utah i årene 1965 til 1968. Bogen er skrevet af plante-fysiologen Frank B. Salisbury, som er ansat ved Utah State University, og den blev godtaget af UFO-fans som endnu et bevis på, at de flyvende tallerkener er virkelige, og at de skyldes besøg af ikke-jordiske væsener.

Nu er der fremkommet oplysninger, der virkelig burde nage de »Sande Troende«. I en artikel, offentliggjort i tidsskriftet *Applied Optics*, fremkommer to videnskabsmænd fra det amerikanske landbrugsministerium med en jordisk forklaring, ikke bare på Utah-observationerne, men muligvis også på mange andre UFO-observationer. Da insektforskeren Philip S. Callahan og hans medarbejder R. W. Mankin læste Salisburys bog, blev de forbløffet over ligheden mellem UFOernes bevægelser og insektsværmes bevægelsesmåde. Efter nogle samvittighedsfulde undersøgelser (sic, o.a.) nåede de til den konklusion, at objekterne, som

blev observeret i Utah, sandsynligvis var nat-sommerfugle oplyst af et almindeligt atmosfærisk fænomen, kendt som St. Elms ild.

St. Elms ild optræder som glødende glorier, når stærke elektriske felter bliver dannet i atmosfæren, og er igennem årene bl. a. blevet observeret ved sejlene skibes rånokker, i nærheden af kirketårne og tæt ved vinge- og propel-kanter på fly. Hvis den elektriske spænding i atmosfæren bliver høj nok, som f. eks. under et tordenvejr, forsvinder luftens elektriske modstand, og der opstår en elektronstrøm fra spidse genstande, som f. eks. skibsmaster. Denne elektronstrøm kan påvirke de nærmeste luftmolekyler, så de afgiver et stærkt koronaly.

For at teste om man også kunne få insekter til at lyse på denne måde, skabte Callahan og Mankin i deres laboratorium elektriske felter, som kan sammenlignes med de felter, der skabes under tordenvejr. Derefter anbragte de insekter af forskellige arter i felterne. Resultaterne var de samme hver gang: insekterne, der, som videnskabsmændene bemærker, består af en glimrende isolator (ekoskelettet) som omgiver en elektrolyt (legemsvæsken), udstrålede funkende, farvede lys fra udvendige kanter som f. eks. deres antenner, benled og kæber. Callahan og Mankin skriver: »Der er absolut ingen tvivl om, at naturen under de rette omstændigheder (vejrforhold) kan producere elektriske felter af en sådan styrke, at de kan få flyvende insekter til at lyse.«

Bevismateriale, der støtter ovenstående teorier, kom fra arkiverne hos den amerikanske skovtjeneste. Dette materiale viste, at visse skove tæt ved Roosevelt faktisk var befængte med insekter kort tid før UFO-bølgen startede ved denne by. Så kan insekterne altså, efter at have indtaget føde på træerne, have fløjet i velafgrænsede sværme, som måske målte flere kilometer på den længste led. Disse sværme kan have været på natlige vandringer, da Roosevelt's indbyggere begyndte at se disse mærkelige, dansende lys. Faktisk kunne disse insekter, da de svævede og blinkede i luften, alt imens de prøvede på at undslippe elektriske felter i atmosfæren på stormfulde nætter, have lignet det, videnskabsmændene kalder for et stort »fritsvævende diskotek på nattehimmelen«.

Kilde: *Time*, den 20. november 1978

Oversættelse: Per Andersen

Danmark med i nyt rum- projekt

PARIS (AP)

NASA og den europæiske rumfarts-administration (ESA) er blevet enige om en fælles international solpol-mission (ISPM), som efter planen skal indledes i 1983.

Missionen, der omfatter to rumfartøjer, har til hensigt for første gang at iagttage Solen fra perspektivet over Solens polområder.

Projektets væsentligste formål er at forbedre den videnskabelige viden og forståelse gennem udforskning af Solen og dens omgivelser ved hjælp af undersøgelser af Solens struktur og stråling som funktion af breddegraden fra Solens ækvator til dens poler.

Andre formål er at udforske rummet mellem planeterne under den indledende fase mellem Jorden og Jupiter, og Jupiters magnetosfære under passagen af planeten.

Ifølge aftalen skal NASA og det 11 medlemmer store ESA hver bidrage med et rumfartøj. ESA skal blandt andet også bidrage med mandskab til styring af ESA-rumflyvningen og databehandlingen på det amerikanske anlæg.

Ud over ESAs deltagelse skal Vesttyskland, Storbritannien, Frankrig og Schweiz bidrage med eksperimenter til missionen. Danmark, Sverige, Holland og Canada deltager også på videnskabeligt plan.

*Berlingske Tidende
2. april 1979*

* *

UFO-79

afholdes i perioden den 21.-27./7 1979.
Nærmere oplysninger om arrangementet kan fås ved henvendelse til:

**Bent Eriksen
Avlsbrugervej 23, 2. tv.
7000 Fredericia**

eller:

**Jens-Henrik Glintborg
Skibhusvej 61 B 1. th.
5000 Odense C**

Tryksagsporto (kr. 1,30) til forsendelse af program bedes vedlagt.

GAIRY

I sidste nr. af UFO-NYT fortalte vi, at Sir Eric Gairy, der som premierminister for Grenada har bragt UFO-spørgsmålet frem inden for FN, var blevet styrtet som statschef.

De af læserne, der ønsker at stifte nærmere bekendtskab med begivenhederne på øen og Gairys virke, kan bl.a. i TIME for den 2. april 1979, side 16, finde en - dog for Gairy lidet flatterende - omtale heraf.

OH

The Federal German Republic UFO-research organization CENAP is looking for serious researchers and interested persons who master the German language and are ready for communications. Please write to:

**Werner Welter,
Eisenacher Weg 16,
D-6800 Mannheim-Vogelstang,
West-Germany.**

UFO-kongres og en uges ferie i London!

Nu er der mulighed for at nyde en hel uges ferie i London i august kombineret med deltagelse i en international 2-dages UFO-Kongres!

En af Englands ældste og største UFO-organisationer — BUFORA — har trommet en række internationalt kendte UFO-forskere sammen til en 2-dages UFO-Kongres den 26. og 27. august i selve London.

Kongressen vil uden tvivl blive en deltagelse værd, men da mange af UFO-NYTs læsere uden tvivl vil synes, at det er for dyrt at tage til England for kun 2 dage, kan SUFOI gennem rejsebureauet UNISOL og hotelkæden Grand Metropolitan Hotels nu give sine medlemmer et virkelig godt tilbud: 1 uges ophold på hotel i London samt deltagergebyr betalt til Kongressen for kun

Kr. 1620,— pr. person

Rejsen foregår med fly med afrejse fra Kastrup fredag d. 24. august. Indkvartering vil ske på dobbeltværelser, og prisen inkluderer morgenmad på hotellet, så man er frit stillet resten af dagen.

Blandt UFO-Kongressens foredragsholdere skal bl.a. nævnes dr. J. Allen Hynek, chef for Center for UFO Studies i USA, en mand der næppe behøver yderligere introduktion blandt UFO-NYTs læsere. Det vil uden tvivl blive en oplevelse både at se og høre J. Allen Hynek, der i dag nok er den mest omtalte og respekterede UFO-forsker i Verden.

Dr. Leo Sprinkle fra USA er en anden deltager, bl.a. kendt for sine undersøgelser af »Nærkontakt af 3. grad«-tilfælde. Edvardo Russo kommer fra Italien og skal fortælle om UFO-ernes optræden på den italienske himmel i 1978, ligesom Vicente Juan Ballester Olmos fra Spanien vil tage sig af fænomenet under de spanske himmelstrøg.

England — dvs. BUFORA — er på kongressen repræsenteret med nogle af sine bedste UFO-forskere, og de her behandlede emner vil spænde fra dataindsamling og bearbejdning over BUFORAs undersøgelsesmetoder til sammenligning af en række af de bedste nærobservationsberetninger.

Der er andre spændende ting på programmet for de to dage — der nok vil rumme mange nye og spændende synspunkter vedr. nærkontakt-observationer — og der kan da specielt nævnes forevisning af dokumentar-film samt besøg på det berømte London Planetarium.

Kongres-programmet afsluttes den 27. august kl. 18.30, hvorefter man som deltager i SUFOIs London-arrangement har yderligere det meste af en uge til at se London og foretage diverse indkøb.

Udnyt denne chance til at kombinere ferie og UFO-interesse og oplev en meget spændende UFO-kongres med internationale deltagere.

Vil De med — med én eller flere ledsagere — så indsend slippen fra annoncen på modstående side til

SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. — Mærk kuerten »LONDON«

Hvis De er ked af at klippe i bladet, kan De indsende Deres tilmelding på et stykke brevpapir med teksten »Ja, vil jeg tilmelder os/mig UNISOLs rejse til London« og anføre navne og adresser på deltagerne. Husk at mærke kuerten, der skal sendes til SUFOI med »LONDON«.

Tilmeldingerne registreres og videresendes til UNISOL, der derefter vil kontakte deltagerne direkte med yderligere rejse- og konferensoplysninger. Som sidste tilmeldingsfrist er foreløbig sat den 14. juli 79.

/FLA.

the first london international **UFO CONGRESS**

26-27 august 1979

Tag med UNISOL til **Den 1. internationale UFO-kongres**, der afholdes i London fra d. 26.-27. august 1979, hvor de største UFO-eksperter fra USA og Europa vil være til stede.

Afrejse med UNISOL fra København d. 24. august, og De bliver indkvarteret på det velkendte Hotel Washington.

1 uges ophold kr. 1495,- samt for deltagelse i kongressen kr. 125,- ekstra.

Ja, jeg vil gerne tilmelde mig til UNISOL's
rejse til London til UFO-kongres:

Navn _____

Adr. _____

Kuponen sendes til bladet. Mærke: London

TV-program for døve

I februar måned producerede Sven Cordes for DØVEFILM i København et 15 minutters TV-program om UFOer.

I programmet fortæller 5 unge døve på tegnsprog om nogle af de UFO-oplevelser, de selv og deres nærmeste har været ude for. Desuden vises UFO-film og fotos, ligesom SUFOIs formand civilingeniør Flemming Ahrenkiel interviewes om SUFOIs arbejde.

*Ideen til programmet stammer oprindeligt fra unge døve UFO-interesserede, der derfor imøde-
så produktionen med forventning.*

TV-programmet distribueres via video-kassetter til døveinstitutioner landet over, ligesom det naturligvis findes i SUFOIs arkiv.

OH